Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XII Nr. 3036
—
4 pagini
20 bani
—
Joi
8 iulie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI

— Să rezolvăm operativ cererile și propunerile oamenilor muncii:
■ T. DUMITRESCU: In curs de rezolvare
■ N. FOCȘA: La dispoziția publicului consumator...
■ L. GEORGESCU: Cotitura (pag. 2-a)
— EUGEN VLADIMIR: Foileton — Scrisoare către directorul I.T.B. (pag. 2-a)
— SMARANDA HOMER: Intr-o tabără de pionieri (pag. 2-a)
— E. CHELBAȘU: Cooperativele sătești pot satisface mult mai bine cerințele consumatorilor — Pe marginea lipsurilor existente în activitatea U.R.C.A.D. Medgidia (pag. 3-a)
— Declarația lui Nam Ir cu privire la rezultatele discutării problemei coreene la conferința de la Geneva (pag. 4-a)
— Comunicatul cu privire la tratativele dintre Ciu En-lai și Ho Și Min (pag. 4-a)
— FLORICA ȘELMARU: După darea în exploatare a primei centrale electro-atomice — Pe marginea unor comentarii (pag. 4-a)

Să ne cunoaștem patria!

Fiecare dintre noi păstrează în minte amintirea unui peisaj frumos întîlnit în copilărie, într-un concediu, într-o excursie: impresia de neuitat pe care a lăsat-o asupra fiecăruia dintre noi prima întîlnire cu marea, peisajul măreț desfășurat de sus, din vîrful muntelui. Fiecare dintre noi poartă în sufletul său asemenea imagini, frumoase care amintesc cu drag zilele plăcute ale unei călătorii, care trezesc sentimentul îndreptățitei mîndrii pentru frumusețile patriei.

Călătoreau și în trecut oamenii muncii prin țară. Peste munții bătrîni coborau la vale moții cu ciuberele și donițele să le vîndă în tîrgurile de la șes. Peste cîmpiile arse de soare treceau ciobanii cu turmele de oi ale stăpînilor, urcînd spre stînele ascunse în văile munților; muncitorii la șosele, la sondele petrolifere, spărgătorii de piatră, tăietori de păduri, colindau în trecut drumurile patriei în căutare de lucru, departe de casă, de nevastă și copii. Dar pentru ei acestea nu erau „călătorii de plăcere", ci doar veșnica peregrinare de la un capăt la altul al țării, de la un oraș la altul, de la un stăpîn la altul. Peisajele frumoase pe lîngă care treceau nu le încîntau ochii, căci totul le era potrivnic rătăcitorilor pe drumuri: și ploile care udau cîmpurile, și munții înalți ce se ridicau în calea lor, și pădurile întunecoase pe care trebuiau să le străbată cu piciorul.

In urma eliberării țării de către Armata Sovietică și a luptei duse de forțele patriotice din țara noastră conduse de partid, oamenii muncii au început să se bucure cu adevărat de frumusețile patriei care, cu toate bogățiile ei, le aparține. Pe plaja aurie a mării, în stațiunile din Valea Prahovei, la Călimănești sau Herculane, poți întîlni acum mineri și oțelari, textiliști, intelectuali, țărani muncitori, oameni ai muncii aparținînd celor mai diferite profesii.

Concediile petrecute în zecile de stațiuni de odihnă și balneo-climatice, excursiile organizate în cele mai pitorești colțuri ale țării, taberele de studenți, coloniile pentru copii, pionieri și școlari, permit unui număr din ce în ce mai mare de cetățeni să-și cunoască îndeaproape țara. Aceasta le permite să cunoască mai bine trecutul îndepărtat al patriei, viața de chin și de mizerie pe care a dus-o poporul sub jug străin, vitejia cu care poporul și-a apărat pămîntul de cotropirea vrăjmașă, lupta dîrză a poporului nostru, condus de partid, pentru construirea socialismului.

Vizitînd muzeele, monumentele istorice, ni se dezvăluie în toată bogăția lor aspecte ale vieții din epoci de mult apuse, ale unor civilizații îngropate sub povara veacurilor. O vizită într-un muzeu raional, unde se pot găsi alături de rămășițele unui săracăcios plug de lemn, buzdugane voinicești, lănci și săbii, o excursie la vestita cetate de scaun a Sucevei, trezesc în vizitatori sentimentul de mîndrie pentru trecutul glorios al neamului care și-a apărat cu sînge fiecare petec de pămînt. Cît de instructive sînt pentru oamenii muncii aflați în concediu la Sinaia, de pildă, două excursii organizate, una în Valea celor trei pruni, la Doftana, în locul unde eroii clasei muncitoare au luptat și înfruntat pe călăi, și una în Valea Peleșului, la castelul Peleșului, la castelul clădit în răcoarea pădurii de brazi, loc de huzur și desfrîu al casei regale.

In împrejurimile orașelor, ale comunelor, în împrejurimile stațiunilor noastre de odihnă și balneo-climatice, se găsesc numeroase locuri de unde se deschid privelești frumoase, locuri unde s-au petrecut fapte istorice, monumente care vorbesc despre trecutul patriei.

Prin excursii organizate cu muncitorii din întreprinderi, cu pionierii din tabere, cu cei veniți la odihnă, cetățenii patriei noastre pot cunoaște mai bine frumusețile ei fără seamăn, bogățiile pădurilor și apelor ei, bogățiile ce se ascund în pămîntul ei roditor. Perioada verii, care este atît de propice excursiilor, trebuie să fie folosită de învățători, de responsabilii culturali-sportivi din stațiuni și din întreprinderi, de birourile de turism și excursii, astfel încît un număr cît mai mare de tineri și vîrstnici să viziteze locurile frumoase din împrejurimile localității lor, monumentele istorice.

Cunoașterea frumuseților și bogățiilor țării întărește în fiece cetățean sentimentul patriotismului, al dragostei față de țara în care s-a născut și trăiește și pentru a cărei libertate s-au jertfit generații de luptători.

Străbătînd țara, cutreerîndu-i munții și orașele, cîmpiile și satele, întîlnești pretutindeni semnele vieții noi pe care și-o plămădește poporul, întîlnești pretutindeni oameni noi ai patriei. Transformări adînci s-au petrecut pe harta țării noastre. Coșurile înalte ale furnalelor se înalță fumegînd spre cer, galerii noi se sapă în adîncul pămîntului bogat în zăcăminte; forța apelor aprinde filamentul incandescent al becului, pune în mișcare motoare uriașe; satul de azi, cu dispensar și creșă, cu școală și casă de naștere, este cu totul altul decît cel cunoscut cu zece ani în urmă. Dar mai ales cu totul alți decît cu zece ani în urmă sînt oamenii, care pun în mișcare uriașele motoare, care mînă tractoarele și modernele combine, cei care umplu băncile facultăților și institutelor. Transformări adînci s-au petrecut în conștiința poporului nostru care a devenit stăpînul destinelor sale. A ne cunoaște patria înseamnă a cunoaște oamenii ei minunați, din rîndurile cărora s-au ridicat fruntași în întrecerea socialistă, cadre noi de intelectuali, scriitori, artiști, oameni de știință, creatorii vieții noi, pe pămîntul eliberat al patriei.

Dragostea de țară nu poate fi despărțită de sentimentul de prietenie frățească pe care oamenii muncii din țara noastră îl au față de toate popoarele lumii doritoare de pace, de sentimentul de dragoste și recunoștință față de Uniunea Sovietică, eliberatoarea poporului romîn de sub jugul fascismului. Ca cetățeni ai unei patrii libere, oamenilor muncii din țara noastră le e dragă libertatea și fericirea fiecărui popor, le e aproape lupta fiecărui popor pentru eliberarea națională.

Străbat și azi oamenii muncii drumurile patriei, urcînd munții spre piscurile înzăpezite, umblînd pe potecile pădurilor, peste țarini, pe șoselele asfaltate, pe străzile marilor orașe. Dar ei trec azi ca adevărați stăpîni ai locurilor, spre viitorul pe care și-l plămădesc cu mîinile lor, cu conștiința deplină a forței pe care o reprezintă, cu sufletul plin de sentimentul mîndriei, pe care l-a cîntat și poetul Miron Radu Paraschivescu:

„Trecui ades prin vechea Romînie!
Nicicînd n-a fost mai tînără, mai vie...
Și-atunci, dogoritoare mă cuprinde
Muta mîndrie, aprigă, fierbinte,
Cînd merg cu mii de oameni împreună
Care clădesc Republica Romînă.
Doar azi, umblînd pe drumurile tale,
Descoperim adevărata cale
Și-abia acum, prin tot ce-am îndurat,
Eu fiul tău mă simt cu-adevărat".

Primul concurs cultural-artistic pe țară al școlilor Rezervelor de Muncă

Marți seara la Teatrul de vară „23 August" a avut loc festivitatea de închidere și decernarea premiilor în primul concurs cultural-artistic pe țară al școlilor profesionale ale Rezervelor de Muncă.

In întrecerea dintre formațiunile corale, echipele de dansuri, de teatru, fanfare, orchestre populare, soliști vocali și instrumentiști, recitatori, și la concursul de recenzii au participat în faza pe școală peste 50.000 de elevi din 225 de școli profesionale. La faza finală care s-a desfășurat la București între 2—6 iulie au luat parte 2.500 de elevi din 32 de școli.

Primul concurs pe țară al școlilor profesionale s-a bucurat de un frumos succes. Juriul a acordat echipelor artistice și soliștilor selecționați în acest concurs un număr de 14 premii I, 16 premii II, 18 premii III, precum și numeroase mențiuni.

Pe lîngă lucrările muzicale și jocurile romînești, sovietice sau ale minorităților naționale din țara noastră, multe echipe artistice participante la concurs și-au înscris în repertoriu lucrări din folclorul local. Corul Școlii profesionale nr. 5 de energie electrică din Sibiu a interpretat cu mult succes cîntece pe teme populare sibiene prelucrate de compozitorii locali Ilie Micu și Gh. Șoima. Echipele artistice ale Școlii profesionale din Sibiu sînt cunoscute și apreciate de locuitorii din oraș și regiune.

Din bogăția folclorului local au prezentat numeroase jocuri echipele de dansuri ale Școlii profesionale mixte siderurgice nr. 1 din Galați, ale Școlii profesionale metalurgice din Ploești și ale Școlii profesionale de construcții nr. 1 din Timișoara, formații care au obținut premiul I.

Anul acesta, cu prilejul concursului, s-au dezvoltat în școlile profesionale ale Rezervelor de Muncă diferite formațiuni instrumentale. Una dintre acestea este fanfara Școlii profesionale nr. 3 din Timișoara, distinsă cu premiul I. Școala profesională din Sibiu și-a format o echipă de fluieraș, cea din Cîmpia Turzii o orchestră de mandoline, iar Școala profesională nr. 27 din București o orchestră de acordeoane.

Spre noi succese în cinstea zilei de 23 August

La gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin"

DEVA (de la corespondentul nostru). — De curînd membrii gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din comuna Geoagiu, raionul Orăștie, au pornit în cinstea zilei de 23 August întrecerea pentru sporirea producției în gospodărie.

Colectiviștii s-au angajat să sporească recolta de porumb, floarea-soarelui, păioase și sfeclă de zahăr cu 18—50 la sută.

De atunci, ca un prim rezultat, colectiviștii din Geoagiu au reușit să termine cu trei zile înainte de termenul fixat prașila a II-a la toate culturile prășitoare.

In lupta pentru sporirea producției pe gospodărie, colectiviștii Ion Ferdeși, Iacob Avram și Florica Ilia sînt fruntași pe întreaga gospodărie. Ei au reușit să termine prașila a II-a la culturile de porumb, floarea-soarelui, cartofi și sfeclă din ziua de 30 iunie. De la această dată pînă în ziua de 5 iulie ei au cosit, împreună cu ceilalți colectiviști din gospodărie, 75 la sută din suprafața cultivată cu plante furajere. Echipa condusă de colectivistul Luca Matei nu s-a lăsat nici ea mai prejos. Ea a reușit, săpînd în mod organizat culturile prășitoare, să contribuie la terminarea prașilei a II-a pe întreaga gospodărie cu mult înainte de termen.

In prezent, lanurile de porumb ale gospodăriei din Geoagiu, care în primăvară au fost semănate în cuiburi așezate în pătrat, ating — datorită bunei întrețineri — o înălțime de 1,60 m. Deosebit de bine se prezintă și floarea-soarelui, sfecla și cartofii gospodăriei.

Printre alte angajamente traduse în viață de membrii gospodăriei figurează și dezvoltarea celorlalte ramuri de producție. Așa, de pildă, în ultimele 10 zile numărul stupilor colectivei s-a mărit cu 5. Peste cîteva zile vor fi puși în funcțiune alți 4 stupi. De asemenea, membrii gospodăriei din Geoagiu au valorificat prin cooperativă 600 kg de brînză, 30 kg. de miere și sute de kilograme de legume și zarzavaturi.

Combinerii la lucru

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Ștefan Bercescu, cel mai în vîrstă combiner de la gospodăria agricolă de stat Moțăței, lucrează pe cea mai veche combină autopropulsată, adusă în gospodărie din Uniunea Sovietică în anul 1949. Pe cea mai nouă combină, sosită abia anul trecut, lucrează și cel mai tînăr combiner: utemistul Aurel Babeș. Cei mai tînăr și cei mai bătrîn combiner sînt tot atît de vrednici. Aceasta au dovedit-o zilele acestea cînd, împreună cu ceilalți combineri ai gospodăriei, au pornit cu același avînt în bătălia pentru strîngerea la timp și fără pierderi a recoltei. In același timp ei au pornit și întrecerea pentru titlul de „cel mai bun combiner" și pînă acum cei mai buni combineri s-au dovedit a fi Ștefan Bercescu și Aurel Babeș. Combinele lor, întreținute în bune condițiuni, lucrează fără încetare. Ei reușesc să-și depășească cu regularitate normele.

In numai cîteva zile, combinerii de la gospodăria agricolă de stat Moțăței au terminat de recoltat 200 ha. cu orz. In prezent ei au început recoltatul grîului.

Nici un bob pierdut!

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — Pe întreg cuprinsul regiunii Timișoara oamenii muncii de pe ogoare luptă sub lozinca „Nici un bob pierdut, pentru strîngerea la timp a recoltei din acest an". Numai în raionul Timișoara, într-o perioadă de cîteva zile, s-au secerat păioasele de pe o suprafață de peste 1.500 ha.

In fruntea muncilor se situează unitățile socialiste, gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective.

Plantatul de vară al cartofilor

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). De cîteva zile, în regiunea Pitești a început plantatul de vară al cartofilor.

Membrii gospodăriei agricole colective „Calea fericirii", din comuna Ștefănești, raionul Drăgășani, de pildă, au plantat după această metodă 0,50 ha. cartofi, iar colectiviștii din Călinești, raionul Topoloveni au plantat 0,25 ha.

După exemplul acestora, mulți țărani muncitori din raioanele Drăgășani, Topoloveni, Rîmnicu Vîlcea au început plantarea de vară a cartofilor.

Brigadă fruntașă pe fabrică

Colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni de la Filatura Romînească de Bumbac din Capitală, întîmpină aniversarea eliberării patriei noastre cu noi și frumoase realizări. Muncind cu entuziasm, colectivul filaturii a reușit să traducă în fapt angajamentele luate. Numai în cursul lunii iunie, colectivul a dat firele necesare unei cantități de 217.000 m. țesături fine.

In întrecerea socialistă trebuie subliniate succesele dobîndite de filatoarea Elena Mirea — care a reușit în luna iunie să depășească planul cu 115 la sută — și de Dumitra Gavrilă și Elena Diacon, care l-au depășit cu 111 la sută.

De asemenea, trebuie menționată contribuția brigăzii 7 U.T.M. care a reușit să realizeze planul de producție la calitatea întîi, în proporție de 99,9 la sută. In urma acestei realizări, brigăzii i s-a acordat titlul de brigadă fruntașă pe fabrică.

Tot mai multe bunuri metalice de larg consum

In Capitală crește continuu producția bunurilor metalice de larg consum. Pînă în prezent, din inițiativa muncitorilor a fost organizată producerea bunurilor metalice de larg consum în 12 uzine importante ale sectorului metalurgic.

Numai în luna iunie colectivul secției bunurilor metalice de larg consum de la uzinele metalurgice „23 August", dînd avînt întrecerii în cinstea aniversării eliberării patriei, a fabricat și trimis spre vînzare 600 de cuptoare de copt cu aragaz, 1.000 de toporașe de uz casnic, 200 de găleți, 14.000 creioane metalice, 1.000 de siguranțe pentru uși, 400 de cuțite pentru rîndea, 300 de dăltți și alte produse de larg consum.

La uzina „Mao Tze-dun" tot în luna iunie s-au executat 310 osii de căruță cu piulițe și șaibe, 48 de garnituri pentru puțuri, 20 de garnituri pentru roabe, 4.100 nicovale și 1.300 de ciocane pentru coasă, 300 de țesale pentru vite, 4.000 de ciocane diverse, 750 de chei pentru căruțe. (Agerpres)

UTILAJ PENTRU INDUSTRIA SIDERURGICĂ

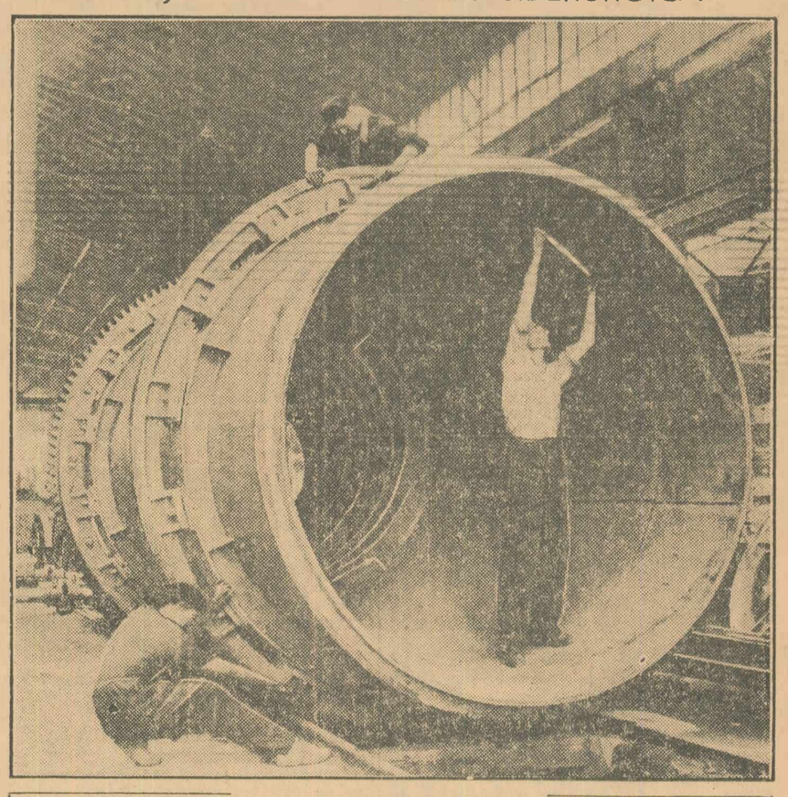

A intrat în tradiția colectivului de muncă de la uzinele „23 August" din Capitală ca în cinstea glorioasei aniversări a eliberării patriei noastre să raporteze despre noi realizări obținute în acțiunea de înzestrare a industriei noastre cu utilaj și mașini din cele mai moderne.

Și în acest an angajamentele muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la uzinele „23 August" vorbesc despre dorința lor de a întîmpina cu înfăptuiri de seamă cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei. De curînd constructorii de mașini din această uzină au terminat, cu patru zile înainte de termen, construcția unui agregat modern de amestecat minereu pentru industria siderurgică.

In clișeu: In atelierul de mecanică grea, echipa de sub conducerea lui Nicolae Vasiliu execută ultimele operații la acest amestecător de minereu de mare capacitate.

Foto: NICU VASILE

O întreprindere în care întrecerea se desfășoară formal

Cu fiecare zi ce trece, munca avîntată a colectivelor din marea majoritate a întreprinderilor țării se concretizează în rezultatele de seamă obținute în cadrul întrecerii pornită în cinstea zilei de 23 August. In acele întreprinderi însă, unde conducerile respective, împreună cu organele sindicale subapreciază importanța întrecerii, unde aceasta este organizată formal, rezultatele obținute nu sînt la înălțimea așteptărilor.

In această situație se află, de exemplu, Întreprinderea de panificație „Înainte" din Capitală. Deși conducerea întreprinderii îți poate prezenta un șir de angajamente luate de muncitori în cinstea zilei de 23 August, în cele 11 secții de panificație sînt foarte puțini aceia care știu că se află în întrecere. Chiar acei muncitori care au fost antrenați în întrecere nu cunosc obiectivele principale ale întrecerii. Unele echipe, ca de pildă cea a lui Ion Iordache de la unitatea de panificație „Ion Șulea", cartierul Dudești-Cioplea, sînt trecute pe lista angajamentelor individuale fără să fi formulat vreo propunere. De asemenea, muncitorii unității de panificație „Zero" sînt socotiți în mod formal că se întrec cu cei din secția de panificație „Partizanul".

Dezinteresîndu-se de sprijinirea muncitorilor aflați în întrecere, conducerea întreprinderii nu a luat măsuri pentru aprovizionarea locurilor de muncă cu materiile prime necesare. Din această cauză, într-una din zilele trecute, muncitorii unității de panificație nr. 1 nu au putut lucra timp de două ore.

Formalismul cu care se desfășoară întrecerea are repercusiuni și asupra îndeplinirii planului. Pe luna iunie, de pildă, sarcinile planificate au fost îndeplinite doar în proporție de 96,7 la sută.

Conducerea întreprinderii „Înainte", colaborînd strîns cu comitetul de întreprindere, are datoria să ia măsuri grabnice pentru stimularea întrecerii, pentru ținerea unei evidențe precise a ei, astfel încît întrecerea să constituie cu adevărat un factor mobilizator în lupta pentru îndeplinirea planului.

★ ★ ★

ÎNTRECEREA PETROLIȘTILOR

Degetele dactilografei alergau cu multă dibăcie peste literele claviaturii. Rîndurile se imprimau uniform și repede pe hîrtia albă ce fusese întinsă de carul mașinei de scris.

Fiecare rînd îi aducea aminte cîte ceva din cele ce s-au discutat cu o zi înainte în sala de festivități a schelei Berca. Se strînseseră aci muncitorii sondori, cei din ateliere și de pe șantierele de construcții, să spună hotărît angajamentul în cinstea lui 23 August. Pe unii dintre ei îi mai auzise vorbind la astfel de adunări; numele altora le auzea pentru prima dată. Toți exprimau însă aceeași voință fermă de a fi la înălțimea marii sărbători care se apropie.

„Vom depăși planul de producție cu 1 la sută", au spus brigadierii de la parcuri; „vom reduce prețul de cost al metrului forat" s-au angajat cei de la foraj; „vom spori productivitatea muncii" a fost cuvîntul celor de la atelierul greu-auto. Și astfel mereu alte angajamente au fost înscrise pe cele patru pagini dactilografiate...

„VOM DEPĂȘI PLANUL DE PRODUCȚIE"

Muncitorii din brigada de punere în producție care lucrează la sonda 95 au fost martorii multor capricii a gazelor de sondă și a lichidului negricios ce țîșnește din fundul pămîntului. Multe greutăți au trebuit să înfrunte ei și la această sondă, sonda 95. In aceste zile de întrecere ei însă erau mai hotărîți să pună frîu oricăror capricii de acest fel. Și au reușit. Cum? Asta ți-o povestesc ei cu multă mîndrie. Dar și așa fără să le asculți povestea îți dai seama de succesele pe care le-au obținut numai privind graficul de producție al sondei. Vei vedea că sonda a început să producă, nu în cantitățile prevăzute inițial, ci de două ori și jumătate mai mult. Și faptul ăsta e primul semnal al biruințelor...

Sîntem în sectorul unde lucrează brigada a IV. De mai multe zile au început să se strîngă aici tehnicienii. Discută cu muncitorii și fac mereu calcule. Inginerul A. Popescu nu lipsește niciodată. El verifică stadiul lucrărilor, îndrumă pe maiștri, îi sfătuie cum să muncească mai bine și apoi pleacă spre altă sondă. In urma lui sondorii privesc cu admirație. Inimos mai e inginerul nostru, spun ei. Aceasta este părerea tuturor sondorilor din brigada a IV-a. Ei ascultă cu drag sfaturile inginerilor și muncesc cu rîvnă ca să fie la înălțimea sarcinilor ce le revin. Și rezultatele muncii sînt din ce în ce mai bune. Iată de exemplu sonda 408: în ultimul timp și-a sporit producția de cinci ori. Dar nici sonda 417 nu s-a lăsat mai prejos. Ea a obținut o producție de patru ori și jumătate mai mare. Aceasta a făcut ca pe întreaga brigadă sarcinile de plan să fie depășite pînă în prezent cu 3 la sută.

Așa prind viața angajamentele petroliștilor. Peste tot unde te vei duce, vei fi întîmpinat de același refren: „Lucrăm peste plan".

Petroliștii din brigada a VI-a care lucrează la exploatarea Monteoru pot spune cu mîndrie: de cînd ne-am angajat în cinstea lui 23 August, n-am dat niciodată o producție mai mică de 5 procente peste plan.

Acestea sînt numai cîteva exemple. Săgeata graficului de producție — care se plimbă de cîteva luni numai deasupra procentului de sută la sută — îți arată că numărul muncitorilor care obțin succese în producție e mult mai mare. Și asta înseamnă că prin conducte pleacă spre rafinării multe vagoane de țiței peste plan.

„VOM REDUCE PREȚUL DE COST"

La un panou am văzut fotografia unui muncitor. Îl cheamă Ion Pădurariu. Alături de portret cîteva cuvinte scrise la mașină:

„Echipa condusă de tovarășul Pădurariu a efectuat o extragere de tubing la sonda 43—Berca obținînd o reducere a timpului de lucru de 52 la sută. Lucrînd la deparafinarea sondei 45, a realizat o depășire de plan de 36,9 la sută".

De departe, un grup gălăgios de muncitori să îndrepta spre panou. Unul dintre ei recunoscu fotografia:

— E a șefului nostru, o recunosc de la depărtare... Și pe fața lui se putea citi o justificată mîndrie. Fotografia din panou vorbea despre realizările la care contribuise și el. Toată munca lor era exprimată prin cele două procente: 52 la sută și 36,9 la sută.

Doar două cifre, dar însemnătatea lor o cunoaște fiecare muncitor din schelă.

Brigăzile de intervenție se străduiesc să reducă la maximum timpii de lucru. Fiecare minut economisit înseamnă o contribuție la reducerea prețului de cost al lucrărilor. Pentru asta se străduiesc petroliștii. Și munca lor nu se troșește. În numai șapte zile (20—27 iunie) echipele de intervenție au obținut un rezultat deosebit. Ele au scăzut timpul de intervenție cu aproape 25 la sută.

„VOM MĂRI PRODUCTIVITATEA MUNCII"

Radu Angelo, șeful atelierului greu-auto, discuta într-una din zile cu Marin Dănilă, șeful echipelor. Discuția lor se referea la transportul burlanelor.

— Mare poveste și cu burlanele astea — spunea Angelo.

— Eh, de! Ce poți face? E muncă multă, dar cum poți să le transporți altfel?

Îl preocupa pe amîndoi același lucru. Pe fețele lor însă se citea parcă cîte o concluzie diferită. Dănilă era trist pentru că nu vedea vreo posibilitate să schimbe mersul lucrurilor. Angelo zîmbea unui gînd care părea că i-a dat soluția problemei.

Burlanele erau transportate cu ajutorul remorcilor tractate mecanic, dar se încărcau manual. Și aci era necazul cel mare. Pentru treaba asta se pierdea și timp, se irosea și forța muncitorilor.

Gîndul la acest fapt îl muncea pe Angelo de cîtva timp. Voia să facă ceva ca să înlocuiască efortul fizic cu cel al mașinii. A mers la fierărie, a stat de vorbă cu Ștefan Bonifate, i-a cerut sprijinul și apoi s-a apucat de lucru. Mai întîi a făcut un dispozitiv cu trei roți și două sîrme. La unul din capete i-a montat două bucăți de lanț. Acest lanț trebuia să înfășoare burlanele. La cealălalt capăt al dispozitivului a montat un ochi sondăresc cu ajutorul căruia burlanele sînt urcate pe remorcă. Astfel a reușit să confecționeze un dispozitiv de încărcat mecanic. Cu ajutorul lui se pot încărca deodată 3—4 burlane. În plus, timpul de încărcare se reduce aproape la jumătate, iar muncitorii nu mai intervin la această operație decît ca să agațe burlanele la tractor.

Și astfel munca încărcătorilor a devenit mai ușoară, mai productivă, mai plăcută.

ALTE ANGAJAMENTE

Printre angajamentele pe care și le-au luat petroliștii, dactilografia a găsit și cuvîntul unor oameni care n-au lucrat niciodată în industria „aurului negru". Era cuvîntul constructorilor. Ei se angajau să termine pînă la 23 August instalațiile de baie și spălătoria mecanică.

Ca orioare altă acțiune și aceasta, a construirii unor băi, are povestea ei. Iat-o:

Între cele două dealuri pe care este așezată coloana schelei se strecoară un izvor de apă sărată căruia localnicii i-au spus „murătoarea". În fiecare zi treceau pe lîngă acest izvor zeci de muncitori, dar nici unul nu s-a gîndit că apa lui le poate fi de folos dacă o vor captia. În focul unor discuții însă un petrolist a aruncat o vorbă, așa, mai în glumă, mai în serios.

— Ce-ar fi dacă ne-am apuca să ne facem și noi băi în schelă. Apă sărată avem. Ne trebuie numai instalațiile.

Și această vorbă a prins rădăcini în gîndurile oamenilor. Curînd după aceea au mers la conducerea schelei și au vorbit despre această treabă. Propunerea lor a fost aprobată și... așa s-a născut ideea instalării unor băi moderne, băi cu apă sărată.

Lucrările au și început. La ridicarea construcțiilor dau ajutor și muncitorii în orele lor libere. La 23 August sute de muncitori se vor putea bucura de binefacerile apei sărate care nu de mult se pierdea.

Alături de baie se ridică de către întreprinderea de construcții, spălătoria mecanică. Iar pe dealul vecin un bloc pentru locuințe muncitorești. De asemenea, la terenul de fotbal se construiește o tribună, iar într-un bloc se amenajează o frizerie modernă.

Aceste fapte nu apar pe graficele de producție. Dar muncitorii știu de ele, le sprijină și se bucură de realizarea lor.

★

Seara s-a lăsat peste schelă. Luminițele sondelor s-au aprins parcă automat și încearcă să străbată bezna nopții. În feeria nopții sondorii lucrează cu avînt.

Nu va trece multă vreme și degetele aceleiași dactilografe vor bate un text care îi va aminti de cele patru pagini de angajamente. Atunci însă rîndurile nu vor mai începe cu „vom depăși", ci cu „am depășit". În ziua aceea, schela va fi în sărbătoare.

DAN BIȚICA
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Ploești

Să rezolvăm operativ cererile şi propunerile oamenilor muncii

In curs de rezolvare

Traiana Ermizian, funcţionară la biroul pentru primirea şi rezolvarea cererilor oamenilor muncii de pe lîngă comitetul executiv al sfatului popular regional Iaşi, îmi arătă dosarele orînduite într-un dulap:

— Sînt aici peste două mii de scrisori pe care le-am primit în acest an. Puteţi să le cerceţaţi...

Am răsfoit pe îndelete cîteva dosare. Am citit cereri şi plîngeri, sesizări şi propuneri. Mi se părea în acel moment că în faţa mea se află mii de oameni din regiunea Iaşi care scriu cu încredere comitetului executiv regional despre păsurile şi năzuinţele lor. M-am oprit mai îndelung asupra unei cereri care poartă aproape o sută de semnături. La cererea aceasta erau ataşate încă opt hîrtii — piese, cum se numesc ele în limbaj juridic, care indică calea străbătută de cererea ţăranilor muncitori din satul Poiana. Pe dosarul acestei cereri scrie „în curs de rezolvare". În carnetul meu de notiţe am însemnat 20—I—1954, data primirii ei şi 645, numărul înregistrării ei.

O poveste mai veche

„Era în vara anului 1952. Porumbul crescuse mare, pînă la brîul omului. Grîul, secara şi orzul îşi legănau spicele bogate în adierea vîntului.

În una din acele zile la sfatul popular era zarvă mare. Aproape 1500 de oameni din toate cele cinci sate ale comunei Deleni (Maxut, Deleni, Slobozia, Feredeeni şi Poiana) se strînseseră la adunarea populară. Oamenii chibzuiau cum să gospodărească treburile comunei. În freamătul care se ridică preşedintele adunării:

— Ce propuneţi, oameni buni, să înfăptuim prin autoimpunere, glăsui el.

O clipă se făcuse linişte. Oamenii şuşoteau în grupuri. Apoi se ridică unul din Deleni.

— Apoi, eu zic să clădim cămin cultural, aici în Deleni, că nu avem.

A mai zis omul cîteva cuvinte. Cei din Deleni îl aprobară prin aplauze furtunoase. Sătenii din celelalte sate nu aplaudară. Nu erau de acord.

— Ar trebui mai de grabă să clădim şcoală la noi în Poiana. E de mai mare urgenţă, zise atunci Gh. Axinte.

— Da, aşa este, şcoală ca să aibă unde să înveţe şi copilaşii noştri, glăsuiră în cor grupul celor din Poiana.

— Dar nici la noi în Slobozia nu este şcoală — se ridică cu energie Saveta Ungureanu. De ce să nu se clădească întîi la noi şcoală că doar e satul mai mare decît al celor din Poiana.

Se ivoseră discuţii aprinse. Oamenii nu se înţelegeau. Fiecare dorea ca în satul lui să se clădească mai întîi. Toate trei construcţii nu se puteau realiza însă deodată.

Atunci preşedintele sfatului popular, Grigoraş Bezidic, încercă să facă rînduială. S-a ridicat de la masa prezidiului, a făcut semn cu mîna către oameni pentru statornicirea liniştei şi a spus:

— Să ne înţelegem, oameni buni. Toate deodată nu se pot face. Eu aş zice să stabilim că mai întîi să construim şcoala din Slobozia şi apoi căminul cultural. Pentru astea ne trebuie, după socotelile făcute, banii din autoimpunere pentru trei ani...

— Dar cu şcoala din Poiana ce facem?, se auziră glasuri.

Preşedintele era în cumpănă. Ce să facă pentru a-i împăca pe toţi?

— Tovarăşi, le spuse el, la Poiana e programat să se construiască şcoală de către Ministerul Învăţămîntului Public. Se va zidi o şcoală frumoasă, aşa cum s-au clădit multe în satele din regiunea noastră...

Oamenii au luat de bună vorba preşedintelui şi au căzut cu toţii de acord. Vorba aceasta însă, precum se va vedea mai departe, nu a avut temei.

S-a zidit o şcoală

Lucrurile şi-au urmat cursul normal. Pe toloaca din Slobozia s-au adus lemne, s-au adus grămezi de piatră şi cărămizi, apoi s-au făcut săpături adînci, s-au pus temeliile şi au început să se ridice zidurile şcolii. Slobozenii erau mîndri.

— Acuşica, dăm gata şcoala, se fălea Elena Popăuţanu, în vreme ce mînuia cu agerime cărămizile ce înălţau zidul clădirii.

— Dar ce mai şcoală faurim! Cu trei săli mari, cu pridvor, cu cancelarie şi alte dependinţe. Nici n-au visat încă noştri aşa minune de palat, completa descori vorba Alex. Cibotărică.

La zidirea şcolii din Slobozia şi-au dat osteneală şi sătenii din cele 6 sate ale Delenilor. Unii au adus cu căruţele pietrişul, alţii lemnăria şi cărămizile, alţii au participat la lucrări.

Între timp au început să se aducă materiale şi pentru viitorul cămin cultural din Deleni. Toată lumea era bucuroasă. Cei din Poiana însă se uitau galeş la ţiglele ce se depozitaseră pentru căminul cultural şi vorbeau cu oarecare îndoială:

— La noi însă nu se vede nimic.

Petru Chirilă, Constantin Petruş şi alţi săteni din Poiana l-au întrebat deseori pe preşedintele sfatului popular.

— Cu şcoala noastră ce se aude? Nu mişcă nimic deocamdată...

Preşedintele sfatului popular, Grigoraş Bezidic, răspundea totdeauna pe un ton încurajator:

— Se face, tovarăşi. Nu aveţi nici o grijă. E în programul Ministerului.

Oamenii se dumiresc

Anul trecut Grigoraş Bezidic a fost scos din funcţia de preşedinte al sfatului popular al comunei Deleni. În locul lui a fost ales preşedinte Aftenie Bănăseanu. Poenarii s-au înfăţişat în grup la noul preşedinte:

— Ce facem cu şcoala?

— În casa particulară unde a funcţionat pînă acum nu mai merge.

— Ce se aude la Minister?...

— Tov. Bănăseanu dădea din umeri nelămurit. Nu cunoştea încă situaţia. A luat apoi firul de la capăt şi s-a interesat la raionul Hîrlău, la regiune şi la Minister. De peste tot i-a venit acelaşi răspuns. Nu s-a făcut nici o programare pentru construirea şcolii la Poiana, nici în 1952, nici în 1953 şi nici în 1954, deoarece nu a făcut nimeni propuneri în acest sens.

Sătenii din Poiana au luat cunoştinţă cu năduf despre aceste răspunsuri, dar nu s-au descurajat. S-au adunat cu toţii la deputatul lor, M. Ailenei, care e şi directorul şcolii din sat şi au chibzuit.

— Să scriem la regiune ş-o să ni se facă dreptate, a zis V. Surugiu.

— Să facem jalbă şi să arătăm cu deamănuntul cum s-au petrecut lucrurile, au căzut cu toţii de acord.

Şi oamenii au scris o scrisoare mare în care-şi spuneau păsul. Scrisoarea semnată de aproape o sută de oameni a fost adresată preşedintelui comitetului executiv regional.

Puţin birocratism

Printre scrisorile primite în ziua de 20 ianuarie 1954 la biroul pentru primirea şi rezolvarea cererilor oamenilor muncii de la sfatul popular regional Iaşi a fost şi aceea a ţăranilor muncitori din Poiana. Funcţionarii de aici au citit scrisoarea, i-au făcut formele legale de naştere, botezînd-o cu nr. 645. De aici scrisoarea a fost îndreptată către secţia de planificare pentru a referi asupra posibilităţilor ce există în vederea construirii unei şcoli în satul Poiana.

Se aşteapta acum răspunsul secţiei. Neprimind răspuns la vreme sătenii din Poiana l-au îndemnat pe directorul şcolii, M. Ailenei, să mai facă şi el o jalbă.

Scrisoarea directorului a ajuns la acelaşi birou. I s-au făcut şi ei formele legale şi a fost călătorită — nu se ştie de ce — către secţia de arhitectură şi sistematizare. Tovarăşii de aici, Păunel Ştefan şi S. Chiriacescu, au citit-o şi au dat nedumeriţi din umeri. Au alcătuit apoi o adresă cu nr. 1185 şi au trimis-o la secţia de învăţămînt. Apoi cu încă o nouă adresă scrisoarea directorului s-a întîlnit cu jalba ţăranilor muncitori din Poiana. Erau acum însoţite cu referiri şi rezoluţii. Erau cu toate 9 piese.

Pe acestea s-a alcătuit răspunsul către locuitorii satului Poiana. În răspuns se spunea că regiunea e de acord cu dorinţa oamenilor, că se vor repartiza materialele — ciment şi cherestea — necesare şi că rămîne ca locuitorii să stabilească într-o nouă adunare populară ca şcoala să se construiască prin autoimpunere.

Se lucrează la rezolvarea cererii

Au trecut cîteva săptămîni de cînd sătenii din Poiana au primit răspuns la cererea lor. La propunerea lor, sfatul popular comunal a organizat la 20 iunie o adunare populară. De data aceasta toţi locuitorii din comuna Deleni au fost de acord cu cerinţa celor din Poiana.

Acum în mijlocul satului Poiana s-a deschis un şantier. S-au adus cîteva vagoane de lemne şi ţiglă, se lucrează la fabricarea cărămizilor şi se arde piatra de var. După cum spun oamenii de aici, se lucrează de zor pentru rezolvarea cererii lor.

La toamnă, cînd frunzele arborilor vor îngălbeni, şi cînd copiii din Poiana vor păşi pragul noii şcoli, cererea care poartă nr. 645 va fi trecută la dosarul pe care scrie cu litere de o şchioapă: REZOLVAT.

T. DUMITRESCU

CITITORII NE SCRIU

Clădirea noului magazin mixt, inaugurat zilele trecute în comuna Stăneşti din raionul Tg. Jiu, se întinde pe o suprafaţă de 114 m. p. Cele 9 raioane ale sale pun la dispoziţia ţăranilor muncitori mărfuri dintre cele mai variate. Ei găsesc unelte mici agricole, produse textile, confecţiuni, articole de menaj, galanterie şi coloniale, produse alimentare, etc. În curînd se va deschide un magazin mixt asemănător celui din comuna Stăneşti şi în satul Poiana, comuna Moii. Acesta va contribui la îmbunătăţirea aprovizionării ţăranilor muncitori din Poiana.

În cinstea zilei de 23 August se va deschide un magazin universal în comuna Arcani.

I. SBIRCIOG

★

Piaţa săptămînală de la Pîncota este vestită chiar dincolo de hotarul regiunii Arad. În fiecare sîmbătă, mii de ţărani muncitori vin la această piaţă, desfăcîndu-şi produsele ce le prisosesc. În trecut condiţiile de funcţionare a pieţii erau necorespunzătoare.

În ultimii ani sfatul popular din Pîncota, folosind numai o parte din veniturile pieţii, a făcut o serie de construcţii după modelul halelor de la oraşe, dînd posibilitate producătorilor să-şi vîndă produsele aduse pe piaţă în bune condiţiuni. Anul acesta piaţa a fost pavată şi îngrădită.

E. WOHLRAPP

★

Pregătirea campaniei de recoltare constituie una dintre preocupările de seamă ale sfatului popular comunal Traian din raionul Brăila. În acest sens în comună au fost fixate şi amenajate 5 arii de treer. În afară de unelte şi pichete de incendiu la fiecare arie s-a organizat cîte un post sanitar prevăzut cu toate cele necesare.

În acelaşi timp, în vederea executării dezmiriştitului imediat după recoltare, s-au luat măsuri pentru punerea la punct a plugurilor şi s-a intensificat munca de lămurire printre ţărani muncitori.

GH. COJOCEA

★

Teatrul de Stat din Constanţa a prezentat de curînd în oraşul Cîmpulung Muscel piesa „Vinovaţi fără vină" de A. N. Ostrovski.

Realizat la un ridicat nivel artistic, spectacolul a fost primit cu deosebit interes de publicul spectator.

Artiştii Mania Antonova, Mircea Psatta şi Constantin Moţun, s-au evidenţiat prin felul în care şi-au interpretat rolurile.

A. ANCHIDIN

Din activitatea cooperaţiei

Colaborare — De curînd cooperativa de aprovizionare şi desfacere din comuna Socol, regiunea Timişoara, a încheiat un nou contract cu gospodăria colectivă din comună. Pe baza acestui contract, gospodăria va livra cooperativei animale (30 de porci, vite mari, etc.) şi produse cerealiere (2 vagoane grîu). De asemenea gospodăria colectivă a valorificat — în ultimul timp — însemnate cantităţi de produse. Numai în luna iunie cooperativei i-au fost vîndute 5000 kg. ceapă verde, 300 kg. brînză, 40 miei, etc. Cu banii obţinuţi prin aceste vînzări, gospodăria colectivă a cumpărat de la cooperativă diferite mărfuri industriale necesare producţiei agricole.

Datorită acestei colaborări, cooperativa şi-a putut îndeplini în bune condiţiuni planul de achiziţii, iar gospodăria colectivă s-a aprovizionat mult mai bine cu mărfurile industriale necesare lunilor de vară.

Ambalaje recondiţionate — Un mijloc de reducere a cheltuielilor făcute de unităţile cooperatiste este şi recondiţionarea ambalajelor folosite la transportul mărfurilor.

Prin recondiţionările de ambalaje executate numai în luna mai la cîteva cooperative din Capitală (cooperativele „Gloria", „Secera şi Ciocanul", „6 Martie", etc.) s-au economisit materiale în valoare de peste 220.000 lei.

În medie, cheltuielile ce se fac cu recondiţionarea ambalajelor reprezintă doar 8 la sută din costul unei cantităţi echivalente de ambalaje noi.

Pentru cooperaţie, recondiţionarea de cît mai multe din ambalajele deja folosite este o problemă financiară deosebit de importantă. De exemplu, în anul acesta numai o parte din subunităţile întreprinderii de ambalaje-Centrocoop (întreprindere ce se ocupă special cu această problemă), vor executa lucrări de recondiţionare a ambalajelor în valoare de 2.000.000 lei, aducînd prin aceasta importante reduceri în cheltuielile de circulaţie a mărfurilor ce se desfac prin comerţul cooperatist.

Producţie sporită de lactate — Stînele cooperatiste care au intrat în producţie în cea mai mare parte la sfîrşitul lunii mai şi începutul lunii iunie a.c. — deşi au avut multe greutăţi datorită timpului ploios şi rece din primăvară — au obţinut în majoritatea lor succese însemnate. De pildă stînele de şes ale cooperativelor din raionul Fălticeni au obţinut în prima lună de producţie cîte 6 kg. de caş socotit pe cap de oaie. Asemenea succese au obţinut şi stînele de deal şi munte ale cooperativelor din Todireşti, Moldova-Suliţa, regiunea Suceava, precum şi altele.

Pînă în prezent, stînele cooperatiste au realizat cîteva mii de tone de brînzeturi.

LOCUINŢE INDIVIDUALE

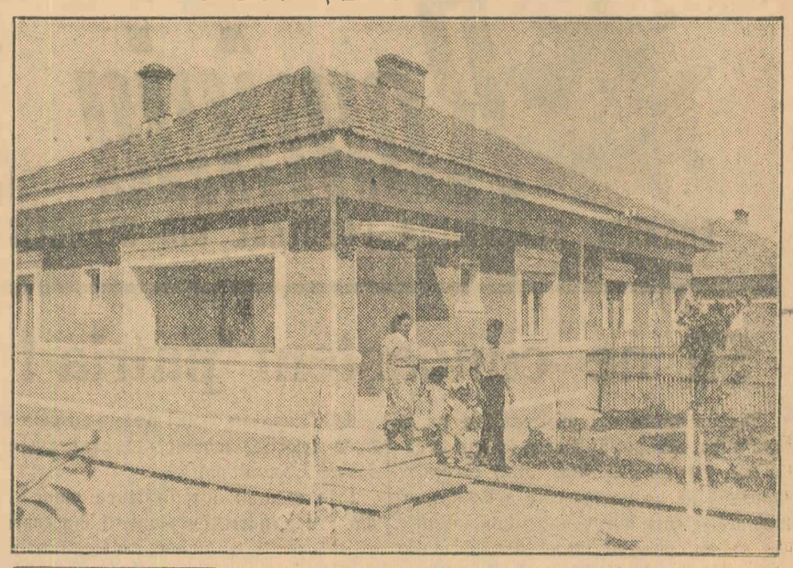

În anii puterii populare nenumărate familii de oameni ai muncii şi-au construit cu împrumut acordat de stat locuinţe individuale.

În clişeu: Familia lui Nicolae Răduţă, tîmplar la atelierele C.F.R.-Buzău, mutată de curînd în noua locuinţă pe care şi-a construit-o cu ajutorul împrumutului de stat ce i-a fost acordat.

Foto: AGERPRES

Foileton

Scrisoare către directorul I. T. B.

MULT STIMATE TOVARĂŞE DIRECTOR,

Deoarece v-aţi arătat de mai multe ori cu totul indiferent faţă de persoana mea, încerc o teamă nelămurită pentru soarta acestei scrisori. Mi-e frică că citind iscălitura, veţi pune scrisoarea deoparte sau că ea va începe un drum lung şi întortochiat printr-o nesfîrşită serie de sertare, dulapuri, case de bani şi alte mobile din birourile direcţiei I.T.B., pe care cu onoare o conduceţi. Cu toate acestea încerc — chiar dacă aţi considera-o ca o nemaipomenită îndrăzneală din partea mea — să vă aduc la cunoştinţă unele fapte petrecute cu mine şi cu acei care urcîndu-se într-unul din vehiculele întreprinderii dvs. poartă pentru un timp scurt şi în mod convenţional numele meu. Sînt fapte care vorbesc despre respectul sau mai bine zis despre lipsa de respect faţă de călători, faţă de omul muncii care foloseşte mijloacele de transport I.T.B. Vreau să vi le aduc la cunoştinţă, convins fiind că nu le cunoaşteţi, pentru că nu-mi pot închipui că aţi fi lăsat lucrurile să rămînă cum sînt dacă le-aţi fi cunoscut.

Înainte însă de a trece la relatarea faptelor vreau să-mi exprim mulţumirea pentru măsurile luate de I.T.B. în ceea ce priveşte îmbunătăţirea atitudinii personalului faţă de călători. Într-una din seri am avut o mare bucurie în timp ce aşteptam autobuzul la staţia „Patria". Era acolo un controlor care cu multă dragoste şi cu o politeţă desăvîrşită dădea îndrumări tuturor călătorilor care se interesau de mersul vehiculelor. Deşi nu i-am cerut nici o informaţie m-am apropiat de el, i-am strîns mîna şi i-am mulţumit. Felul mirat cu care m-a privit mi-a dat să înţeleg că el considera atitudinea lui ca ceva cu totul obişnuit. Şi aşa şi trebuia să fie. Dar iată că nu peste tot e aşa. Pe la orele 15 în ziua de 30 iunie, am aşteptat autobuzul de pe linia 32 timp de o oră, pentru ca pînă la urmă să iau unul din numeroasele autobuze de pe linia 31. N-aş vrea să indic cine este vinovat, pentru ca să nu păţesc aşa cum spune vorba bătrînească: făptaşul cu un păcat, păgubaşul cu o mie. Poate este vinovat serviciul circulaţiei care în documente are notate negru pe alb opt autobuze în circulaţie pe această linie, iar pe traseu tot negru pe alb circulă numai două, poate sînt vinovaţi unii dintre şoferi, care cu aceeaşi lipsă de respect pentru călători mai „ciupesc" cîteva minute la cap de linie pentru a-şi inviora gura cu cîteva cuvinte.

În ziua de 2 iulie am avut prilejul să asist la o altă manifestare a lipsei de respect pentru călători. Pe linia 23, tramvaiul din turul 4, condus de tovarăşul Roşca a trecut pe lîngă staţia din faţa uzinelor „23 August" fără să se oprească. Conductorul văzuse că în staţie se aflau trei tovarăşi care aşteptau tramvaiul, dar n-a binevoit să-i ia în seamă. Cu un dispreţ suveran şi cu o totală lipsă de răspundere, în aceeaşi zi, pe aceeaşi linie, conductorul tramvaiului următor, turul 5, fuma şi cînta la armonica de gură în timp ce conducea tramvaiul.

Desigur că sînt situaţii cînd din motive bine determinate unele tramvaie sau autobuze sînt nevoite să-şi schimbe pentru o scurtă perioadă de timp traseul. Şi eu ca şi oricare altul, înţeleg perfect acest lucru. Pe nici unul din călători nu-i poate supăra aceasta atunci cînd i se aduce la cunoştinţă schimbarea înainte de a se urca în vehiculul cu care călătoreşte. Dar iată că în ziua de 4 iulie, tramvaiul de pe linia 8 şi-a schimbat traseul. Călătorii au aflat de aceasta abia atunci cînd tramvaiul urca pe strada Uranus. Cine este vinovat de această lipsă de respect faţă de călători? Aceeaşi întrebare mi-am pus-o şi în ziua de 6 iulie, cînd călătorii nemulţumiţi au coborît pe strada Căderea Bastiliei din autobuzele de pe liniile 31 şi 32, care-şi schimbaseră pentru un timp traseul, lucru de care călătorii n-au fost anunţaţi la urcare. Unii poate întîrziau la serviciu, dar nimeni dintre călători nu era obligat să plătească biletul pentru a merge apoi o bună distanţă pe jos. Călătorul este nemulţumit, minute preţioase se pierd din timpul de muncă şi asta din cauza lipsei de respect faţă de omul muncii.

TOVARĂŞE DIRECTOR,

Poate că din întîmplare v-aţi urcat şi dv. în tramvai la fel ca şi mine sau ca alţii, dar nu ştiu dacă aţi remarcat că mulţi taxatori preferă să poarte numărul pe dosul reverului hainei şi nu pe faţă. Înţelegeţi? În unele situaţii este mai comod. Îndrăznesc să vă sugerez ideea că n-ar fi rău ca şi prezenţa insignei cu numărul respectiv la locul său să fie unul din obiectele de control ale controlorilor dvs. La fel cum n-ar fi rău nici dacă orele de plecare de la cap de linie ar fi controlate cu mai multă stricteţe, eventual după itinerar.

Vă rog să mă iertaţi pentru această îndrăzneală, pe care mi-am luat-o în virtutea faptului că toţi sîntem răspunzători pentru faptele care grăbesc sau frînează mersul nostru înainte şi cred că în această privinţă, cel puţin în linii mari, sîntem de acord.

Rămîn al dvs. respectuos

VASILE CĂLATORUL

pentru conformitate

EUGEN VLADIMIR

La dispoziţia publicului consumator...

Un aviz foarte atractiv, pus la loc vizibil, anunţă pe vizitatorii restaurantului „Harghita" din Miercurea Ciuc că în fiecare luni, miercuri şi sîmbătă publicul consumator este primit de coordonatorul unităţii care-i ascultă plîngerile şi nemulţumirile.

Am citit cu mare satisfacţie anunţul şi mi-am manifestat imediat dorinţa să stau de vorbă cu întreprinzătorul conducător de unitate, să-l întreb despre metodele lui de muncă pentru ca apoi să împărtăşesc şi altora din experienţa sa, fără îndoială, bogată.

Din păcate, timpul scurt pe care l-am avut la dispoziţie (vreo 2—3 ore) nu mi-a permis să-l cunosc pe tovarăşul coordonator, deşi toţi cei pe care i-am întrebat despre dînsul mi-au spus că trebuie să pice dintr-un moment într-altul, că niciodată nu lipseşte la ora asta, că etc., etc.

Era cît pe-aci să renunţ, cînd mi-am adus aminte că pot sta de vorbă cu tovarăşul coordonator în problema care mă interesa şi pe cale indirectă, prin condica de reclamaţii şi sugestii. Cerînd-o, am căpătat-o imediat. Am deschis-o la întîmplare. 15 martie: un omagiu adus de ciţiva consumatori (S.S. indescifrabil), felului în care se serveşte în restaurant. Dedesubt (tot indescifrabil) angajamentul colectivului restaurantului să muncească şi mai şi, să realizeze şi mai şi...

Începutul era mai mult decît promiţător. Se vedea negru pe alb că metodele coordonatorului dau roade. Am continuat să răsfoiesc condica mai departe. Tot la 15 martie am găsit o reclamaţie a cîtorva clienţi nemulţumiţi de felul cum fuseseră serviţi. N-am reuşit însă să găsesc şi răspunsul.

M-am gîndit, însă, că era desigur o scăpare şi am mai întors cîteva pagini. Alţi cetăţeni scriau că directorul unităţii se transformă în ospătar şi serveşte clienţii pe sprinceana... Alături, răspunsul „foarte lămuritor": ospătarii fuseseră tare ocupaţi şi directorul a simţit nevoia să le dea o mînă de ajutor. Cum i-a ajutat, nu se preciza...

Se vede însă că nu numai servitul, dar şi răspunsurile se dau totuşi pe sprinceană pentru că la reclamaţia unui cetăţean care a găsit o cîrpă în mîncare, de asemenea nu s-a răspuns. Însfîrşit, altuia care arăta că după ce n-a fost servit, în momentul în care a pus mîna pe condica de sugestii nu numai că i s-au adus imediat ţapii de bere comandaţi, dar chiar i s-a servit şi un rînd de ţapi pe care nu-i ceruse, i se promite că i se va da răspuns în 24 de ore. (?!)

Tot peste 24 de ore i s-a promis răspuns şi tovarăşului care semnala că a aşteptat 2 ore şi jumătate şi n-a fost servit pentru că era îmbrăcat în hainele cu care venise de la lucru. Trebuie însă precizat că semnalarea purta data de 18 iunie, promisiunea de răspuns data de 24 iunie, iar la 25 iunie probabil că cele 24 ore nu trecuseră încă; cel puţin aşa reiese din condică unde făgăduitul răspuns lipseşte... încă.

Ca să nu mai lungim vorba, facem şi noi o reclamaţie: cerem conducerii restaurantului „Harghita" să ne răspundă cînd o să ia în serios reclamaţiile făcute de consumatori. Şi am dori ca răspunsul să ne fie dat nu în 24 de ore „locale", ci, dacă se poate, ceva mai repede: în cîteva zile.

N. FOCŞA

COTITURA

— Iată deci tovarăşi, care a fost rostul convocării acestei şedinţe de comitet executiv. În concluzie, va trebui să facem o cotitură, aşa după cum v-am spus şi mai înainte, o cotitură în ceea ce priveşte rezolvarea cererilor şi sezisărilor oamenilor muncii. Pentru îmbunătăţirea situaţiei, propun ca în afara tovarăşilor care au de drept această sarcină, să dea o mînă de ajutor şi unii şefi de secţie. ...M-am gîndit, de pildă, că şi tovarăşul Nicolae Cîrstea, şeful secţiei culturale şi chiar tov. Toma Apostolescu, şeful secţiei comerciale, pot şi au datoria să ajute în această direcţie. De aceea, fiecare dintre ei vor răspunde pentru două comune, în care vor trebui să se deplaseze şi să cerceteze ori de cîte ori va fi primită o reclamaţie sau sezisare din locurile respective.

În ceea ce ne priveşte, şi aici tov. Ladislau Suciu, preşedintele comitetului executiv al raionului Costeşti, îşi îndreptă ţinuta şi tuşi puţin, în ceea ce ne priveşte, zic, atît eu cît şi tovarăşul Ioan Florea, secretarul comitetului executiv raional, vom primi zilnic cetăţeni între 8—11 dimineaţa.

— Aşadar, tovarăşă! — se adresă tovarăşul preşedinte secretarei care întocmea procesul verbal al şedinţei, ai notat sper, că astăzi, 9 aprilie 1954, membrii comitetului executiv al sfatului popular raional întruniţi în şedinţă...

★

A trecut un timp de la această şedinţă. Tovarăşii Apostolescu şi Cîrstea s-au pomenit cu o serie de cereri spre rezolvare, conform hotărîrilor luate. Pentru aceasta, însă trebuiau să meargă pe teren. Şi del... terenul nu înseamnă numai să te plimbi prin comună. Terenul înseamnă în primul rînd muncă. Şi toate acestea, pentru ce? Pentru nişte cereri. Auzi, domnule!? În loc să-mi văd de treburile mele, de ale secţiei, să fiu obligat pe arşiţa aceasta să umblu pe teren, gîndeau tovarăşii Cîrstea şi Apostolescu.

Hotărît şi convins de justeţea gîndurilor sale, într-o bună zi tovarăşul Apostolescu luă cererile pe care le primise, le numără de vreo două ori, ca să se convingă că nu lipseşte cumva vreuna şi se duse întins cu ele la tovarăşul Marin Dumitru, responsabilul biroului pentru primirea şi rezolvarea cererilor şi sezisărilor oamenilor muncii.

— Ia-le, tovarăşe! Nu am timp pentru aşa ceva!

— !!??

În ce-l priveşte pe tovarăşul Cîrstea, acesta nu înţelege totuşi să treacă cu uşurinţa colegului său de la secţia comercială peste sarcinile primite. Sarcina, rămîne sarcină, gîndeşte tovarăşul Cîrstea. Şi într-o zi mai puţin călduroasă, îşi luă inima în dinţi şi plecă pe teren, unde rezolvă tot ce avea de rezolvat, cît se poate de operativ.

Numai că cetăţenii care au primit răspunsuri pe baza cercetărilor făcute de tov. Cîrstea, au zis că acestea nu prea au fost juste, că ele au fost făcute în mod superficial... Alţi cetăţeni au vorbit după aceea prin sat că ar trebui să se facă noi cercetări din cauză că tovarăşul Cîrstea lucrase prea „operativ".

★

Tovarăşul Marin Dumitru, a văzut multe de cînd este responsabilul acestui birou. Atît de multe, încît de la o vreme nu-l mai impresionează nimic. Dacă n-are timp omul! Ce să-i facă? Doar nu-i obligat.

Cel puţin, despre el nu se poate spune că nu munceşte.

Din contră. El munceşte, şi încă după metode. Cine ţine oare evidenţa scrisorilor mai bine ca dînsul? Puţin lucru e să cunoşti în orice moment unde se află lucrarea? Numai deschizînd registrul şi poţi spune că lucrarea este la agricolă sau la gospodării, sau la comercială. În registrul său poţi găsi astfel de „trimiteri" cu duiumul. Ceea ce nu poţi constata din registru este numărul lucrărilor rezolvate. Aceasta fiindcă nu sînt prea multe de acest fel, iar cele puţine rezolvate îşi fac un stagiu prin sertare. De aceea, cînd e întrebat ce-i cu mormanul de scrisori ce zac pe biroul său, tovarăşul Marin Dumitru foare candid, răspunde:

— Să vedeţi. Aici sînt lucrări rezolvate, iscălite, dar... neexpediate, iar dincoace lucrări rezolvate, iscălite, dar... nescăzute din registru!

★

— Nu l-aţi văzut maică, pe tovarăşul preşedinte sau pe tovarăşul secretar?, întrebă o femeie uscăţivă la figură şi mai în vîrstă, pe referenta sfatului.

— Sînt plecaţi pe teren! Unul la... şi celălalt la...

— Păi, nici eri dimineaţă şi nici alaltăieri, tot nu am putut sta de vorbă cu ei, căci nu i-am găsit. Şi după cîte mi s-a spus, tot de aicea, de la raion, dînşii primesc numai între 8 şi 11 dimineaţa.

— Nu cred să primească dimineaţa, interveni scurt referenta.

— De ce maică?

— Dumneata nu vezi că nu scrie nicăieri că primesc dimineaţa, zise înţepată referenta.

— Ar fi bine să se pună un afiş în care să se treacă zilele şi orele cînd primesc tovarăşii, ca să nu mai venim noi hăt de departe şi să ne întoarcem acasă degeaba, spuse amărîtă femeia.

★

La sfatul popular al raionului Costeşti este linişte. O linişte apăsătoare care se resimte peste tot şi mai cu seamă la biroul pentru primirea şi rezolvarea cererilor şi sezisărilor oamenilor muncii. Tăcerea este întreruptă doar de fîşîitul cererilor noi înregistrate, care vin să se adauge la cele nerezolvate, iar în mijlocul liniştii de pe floare se aude din cînd în cînd glasul cetăţenilor care întreabă cînd vor putea însfîrşit să-l găsească pe tovarăşul preşedinte, sau pe tovarăşul secretar...

Cotitura s-a făcut, e adevărat. Dar fiindcă, probabil, au cotit prea mult, s-au întors la sistemele pe care le practicau mai înainte...

L. GEORGESCU

Intr-o tabără de pionieri

Dimineaţa, cînd peste culmile munţilor se destramă negurile, din tihna pădurii de pe Valea Timişului străbat, pînă departe, sunete de goarnă; în liniştea zorilor ecoul văilor răspunde lung, prelung, ca o chemare.

Aşa se întîmplă în fiecare dimineaţă.

Cînd sunetul goarnei se stinge şi crestele munţilor se arămesc în para răsăritului, la geamurile dormitoarelor apar capete bucălate de fetiţe şi băieţi care năvălesc apoi gălăgioşi în curtea taberei.

E ora de înviorare. Aliniaţi, pe detaşamente, pionierii fac exerciţii de gimnastică la comanda instructorilor.

Dar iată un întîrziat... îmbrăcat numai pe jumătate, un băieţel de o şchioapă, cu părul cîrlionţat, aleargă spre grupul celor care fac gimnastică. După chip pare necăjit tare; şi are de ce fi: îl au lăsat tovarăşii lui de cameră să doarmă mai mult. Şi pe deasupra au adăugat în rîs: „trebuie să mai crească..." Viorel se aliniază lîngă primul detaşament şi, la fel de necăjit, nu ia în seamă glumele.

— Viorel, Viorel, hai la rîu — îl îndeamnă copiii după ce au terminat exerciţiile de înviorare. Şi Viorel — cel mai mic pionier din tabără — răspunde plin de importanţă. Ce anume? N-are nici o însemnătate. Destul că ceilalţi nu mai rîd de el acum. De aceea — supărarea trecută ca o furtună de vară — păşeşte voios, în fruntea coloanei care se îndreaptă spre apa Timişului.

După ce s-au îmbrăcat, cei 235 de pionieri şi şcolari din tabără se aliniază pe detaşamente în careul de dimineaţă pentru ridicarea drapelului roşu al taberei. Din nou se aud pînă departe sunetele goarnelor şi al tobelor şi în timp ce drapelul roşu este ridicat, pionierii cîntă imnul lor drag: Imnul pionieresc. Un moment emoţionant din viaţa de fiecare zi a taberei; emoţionant şi pentru cei veniţi aici prima oară şi pentru pionierii care în fiecare zi urmăresc drapelul roşu filfîind în vîrful pavilionului.

★

La tabăra de pionieri a trustului III construcţie domneşte o însufleţire neobişnuită. Copiii se pregătesc pentru focul de tabără pe care-l vor avea seara: unii s-au dus în pădure să strîngă vreascuri uscate pentru foc, alţii, pe colina din curtea taberei, repetă programul artistic. În astfel de momente de intensă preocupare, cu greu puteai vorbi cu cineva pe îndelete. De aceea abia mult mai tîrziu, m-am putut apropia de un grup care, parc-se, se odihnea. Erau trei fete şi — cum am aflat mai tîrziu — trei bune prietene. S-au cunoscut aici în tabără şi din prima zi au rămas nedespărţite: pionierele Ioana Ion şi Florica Paşca din Bucureşti şi pioniera Aurica Scuteru de la Mediaş. Toată tabăra le cunoaşte. Din prima clipă s-au înţeles să doarmă în aceeaşi cameră, să facă parte din acelaşi detaşament. Sînt toate de aceeaşi vîrstă şi prietenia lor a fost cimentată mai mult de discuţiile despre anii ce vor veni. Aurica a terminat ciclul II elementar şi vrea să se facă agronom; de aceea deseori vorbeşte prietenelor ei despre această meserie:

— Ce minunat e să vezi cum sub ochii tăi cresc holdele... Şi apoi, vara, vara în zilele secerişului, să te bucuri de roadele strînse.

Fiecare are un gînd, un plan de viitor pe care-l dezmiardă ca pe un vis frumos; ca un vis pe care în patria noastră şi-l poate împlini.

De aceea au şi făcut fetele legămînt. Legămînt să-şi scrie după ce vor pleca din tabără; legămînt să-şi vestească una alteia bucuriile izbînzilor viitoare. Abia acum păşesc în viaţă, şi vor avea multe, multe lucruri să-şi spună.

★

Seara îşi cernea încet umbrele; pentru fiecare pionier începea poate cea mai frumoasă noapte, noaptea focului de tabără. O noapte cu cerul înalt, limpede, spuzit de scînteierea puzderiei de stele. În liniştea nopţii, în stingerea focului, goarna chema la coborîrea drapelului. Aliniaţi în careu pionierii cîntau imnul pionieresc; cîntecul bucuriei, cîntecul zilelor lor fericite

Mii de scîntei se înălţau spre cer, iar copiii, aşezaţi roată în jurul focului urmăreau cu ochii mari, plini de admiraţie, această noapte minunată a focului de tabără. Instructoarea Maria Neagu a anunţat începerea programului artistic. Programul întocmit cu grijă a fost mult îmbogăţit. Fiecare din copii a vrut ca în această seară să-şi manifeste într-un fel bucuria.

Pînă noaptea tîrziu au cîntat, au dansat şi au recitat versuri. După o vreme, cei mici au fost trimişi la culcare, iar cei rămaşi veghind pînă ce ultimele flăcări au mistuit vreascurile, au spus şnoave şi au cîntat.

Încet, peste tabără s-a aşternut tăcerea. Rînd pe rînd, luminile de la dormitoare s-au stins. În liniştea nopţii de vară, se auzea aproape murmurul lin al apelor Timişului. Poate pentru cine ar fi putut să-l priceapă, murmurul rostea bucuria micilor săi prieteni care, în fiecare dimineaţă, vin să-şi spele faţa în unda lui limpede şi rece. Timişul murmura poate în noapte un cuvînt de bucurie. Bucuria de a fi martorul fericirii. Bucuria lui de a fi alături an de an de pionierii din diferite oraşe ale ţării care vin să petreacă zile de neuitat într-o tabără de pionieri.

SMARANDA HOMER

STRÎNGEREA RECOLTEI — SARCINA DE FRUNTE!

Inceput de seceriş

Ploaia a contenit şi norii suri, care învăluiau în ajun mai toată întinderea zării, au prins să se ridice spre înălţimi, împrăştiindu-se. Parcă descătuşate, razele aurii ale soarelui au cuprins într-o imensă îmbrăţişare holdele cîmpului. Şi numai în cîteva zile, grînele au dat în galbenul coptului.

— E pîrguită holda — îşi zise Ion Vlăsceanu, măsurînd din ochi legănarea spicelor arămii. El a fost printre primii din Baloteşti care a terminat însămînţările de toamnă, primul vrea să fie şi la seceriş. L-a încredinţat pe tov. Vasilescu, deputatul circumscripţiei, că nu se va face de rîs şi că va cîştiga întrecerea. De altfel, nu se teme el de nimeni, că e om tînăr încă, în putere, şi apoi lan mai copt ca al lui nu-i în tot satul, că de, a fost semănat la vreme! Doar cu frate-su Petre, nu ştie cum o va scoate la capăt. A semănat odată cu el, acum are holdă mîndră, şi-l harnic om cum greu să-i găseşti pereche...

— Lanul tău, Ioane, aşteaptă secerişul cu nerăbdare — i-a spus deunăzi deputatul.

Acum îi bate gîndul ca-n zori să bage secera-n lan şi să-i înşire în cruci de-alungul tarlalei în văzul satului.

★

La sfatul popular comunal Baloteşti, raionul Snagov, domneşte un continuu du-te-vino. Vin sătenii care au fost desemnaţi coşari la batoze să primească ultimele instrucţiuni; se duc instruiţi paznicii încredinţaţi cu prevenirea incendiilor, vin şi se duc deputaţi şi cetăţeni, instructori de la raion... ca în ajunul unei mari bătălii. Telefonul zbîrnîie într-una:

— Cu pregătirile? se aude vocea puternică a secretarului. Binişor. Mai avem de...

Dincolo, în camera preşedintelui, tovarăşul Ion Aniţă, secretar al organizaţiei de bază şi deputat, discută cu preşedintele şi cîţiva cetăţeni planul de organizare a arîilor.

— Avem electrificate trei arii. Cam puţine... Totuşi...

Şi discuţiile continuă. Se caută soluţii de rezolvare promptă a problemelor arzătoare la ordinea zilei: secerişul, treerişul, desmiriştitul.

Apoi o altă problemă, tot atît de importantă: întrecerea patriotică.

— Eu m-am şi tocmit cu Bratu Stan şi Gheorghe Marin, deputaţi ai circumscripţiei a V-a, asupra întrecerii, spuse tov. Aniţă. Duminică am vorbit şi cu cetăţenii. Sînt pentru, unul şi unul.

Discuţia durează pînă noaptea tîrziu. Doar la geamul preşedintelui mai sticleşte lumina electrică la asemenea oră. După ce au luat o serie de hotărîri, se împrăştie apoi pe la casele lor, pentru ca după cîteva ore de somn, să pornească spre cîmp, grăbiţi parcă să întîmpine primii zori trandafirii, acolo la seceriş.

★

Dimineaţa a venit însorită, cu un cer albastru şi senin. Doar un singur norauş alb ca spuma se legăna uşor, deasupra holdei lui Ion Vlăsceanu. Acesta ieşise dis-de-dimineaţă la secerat, înainte de răsăritul soarelui. Nevastă-sa lega snopii şi îi orîndula cum îi făcea lui plăcere. Mirosea tare a cereale coapte. Peste cîmp adia zefirul. Ion Vlăsceanu se oprea arar şi trecîndu-şi mîneca cămăşii peste fruntea asudată, cîntărea în mîini cîte un snop, bucurîndu-se:

— Om avea pîine nouă, nevastă!

Dincolo de porumbişte, unde începeau alte cîteva lanuri coapte, se zăreau bărbaţi şi femei lucrînd de zor.

Soarele nu se ridicase nici la amiază, cînd Ion Vlăsceanu îşi privea mîndru roadele muncii sale: snopi grei aşezaţi frumos în cruci se ţineau şirag pe toată întinderea tarlalei. Cîte griji şi cîte bucurii dă pămîntul omului! — spuneau gîndurile lui Ion Vlăsceanu, ducîndu-l de la zilele însămînţărilor de toamnă, la primăvara şi vara aceasta ploioasă care nu l-a mai slăbit cu burueniile.

. . . . . .

În faţa sfatului popular comunal oamenii discutau despre cele anunţate cu litere mari, deslușite la gazeta cetăţenească. Primii la seceriş, Ion Vlăsceanu, Petre Vlăsceanu, frate-său, Enache Vasilescu, deputatul, Grigore Ardeleanu, Voicu Tănase Marin şi alţii, se bucurau de atenţia şi stima tuturor.

În primele zile de secerişe se recoltaseră peste 24 de hectare, desmiriştindu-se de îndată întreaga suprafaţă.

Printre oameni, auzeai vorbindu-se:

— 23 August ne va găsi în casă cu pîine albă din noua recoltă.

— Să ne grăbim, secerişul nu aşteaptă!

L. ROMAN

Pregătirile nu sînt gata

Telefonul a sunat de cîteva ori. Cineva a ridicat receptorul şi după aceea vestea s-a răspîndit. „În raion a început secerişul orzului!"

— Foarte bine — şi-au zis tovarăşii din secţia agricolă. Mîine, poimîine, secerăm grîul şi apoi la treerat. „O să fim primii pe regiune"... se grăbeau unii care întrezăreau chiar posibilitatea cîştigării drapelului de frunţaş la recoltare.

Dar bucuria a fost de scurtă durată. Odată cu seara sosi de pe teren comisia de revizie a reparaţiilor. Inginerul şef Vasile Gaspar era supărat foc. Planurile lui din birou nu se potriveau de loc cu situaţia de pe teren. Mai cercetă odată datele statistice... 19 batoze nereparate... dar în realitate sînt mai multe şi secerişul bate la uşă că doar sîntem la 2 iulie.

— Mîine dimineaţă oamenii să plece pe teren pentru urgentarea reparaţiilor.

★

Comitetele executive ale sfaturilor populare din raionul Ineu au subapreciat problema pregătirilor pentru campania de recoltare, încălcînd în felul acesta prevederile Hotărîrii guvernului şi partidului din 29 mai. În afară de măsurile luate de organele raionale de colectare în vederea amenajării celor 4 baze de recepţie şi dotării lor cu toate cele necesare înmagazinării cerealelor, celelalte probleme legate de treeriş, cum ar fi, bunăoară, repararea garniturilor de treer şi pregătirea arîilor au rămas mult în urmă.

Cu toate că anul trecut multe batoze au stat nefolosite zile întregi, din cauza reparaţiilor de proastă calitate, comitetul executiv raional n-a tras învăţămintele necesare şi a tărăgănat şi anul acesta repararea garniturilor de treer.

Secţia agricolă a sfatului popular (şef tov. Gheorghe Cenni) n-a acordat toată atenţia pregătirilor pentru recoltare şi continuă să lucreze superficial, aşteptînd să fie mereu îndemnată de la spate de comitetul executiv regional.

Cele mai multe batoze din raionul Ineu aparţin chiaburilor, dar aceştia n-au fost obligaţi să le repare în termenele prevăzute de Hotărîre. Din cauza aceasta, la data de 2 iulie în sectorul particular mai erau nereparate, după evidenţa secţiei agricole, 19 batoze şi 5 tractoare.

Unii chiaburi refuză să repare batozele iar alţii au trecut chiar la sabotaj direct. În comuna Bocsig, de pildă, încă de anul trecut o batoză împreună cu locomobila care a acţionat-o au fost lăsate în cîmp expuse ploilor şi ninsorii. Ele aparţin unor chiaburi care, pur şi simplu, le-au lăsat să se distrugă. Deşi ştia de existenţa acestor maşini, comitetul executiv al sfatului popular comunal Bocsig şi comitetul executiv raional n-au luat nici un fel de măsuri pentru ca batoza şi locomobila să fie adăpostite şi reparate. În alte comune, cum ar fi Tîrnova, Agrişu Mare, Şiliindia, Somoşcheş şi altele, chiaburii nu şi-au reparat la timp garniturile de treer.

Superficialitatea cu care lucrează comitetul executiv raional în problema pregătirilor pentru recoltare se vede şi din faptul că tovarăşii din secţia agricolă, fără să cunoască temeinic situaţia reală, au trecut la fixarea arîilor şi repartizarea batozelor. Nu încape îndoială că această repartizare s-a făcut birocratic — pentru întocmirea unei formalităţi — deoarece multe batoze n-au fost reparate şi despre unele dintre ele nu se ştie dacă vor putea să funcţioneze. Pentru rămînerea în urmă la repararea batozelor o vină serioasă revine U.R.C.A.D. Ineu, care nu s-a îngrijit din timp să asigure materialele necesare.

Tovarăşii din comitetul executiv raional Ineu caută să justifice aceste manifestări de nepăsare faţă de pregătirea treerişului prin lipsa mijloacelor de transport, pentru deplasări. Această scuză nu face însă decît să dovedească deficienţele organizatorice ale muncii comitetului executiv, care n-a ştiut să folosească instructorii raionali şi tehnicienii agricoli din comune pentru pregătirea temeinică a treerişului. Ba mai mult, se poate constata că atît membrii comitetului executiv al sfatului popular raional cît şi comitetele executive ale sfaturilor populare comunale au lucrat unilateral şi n-au urmărit cum se efectuează pregătirile pentru recoltare.

În afară de asta, comisia pentru revizuirea reparaţiilor şi-a început activitatea abia în ultimele zile din luna iunie şi n-a reuşit să treacă prin toate comunele să controleze calitatea reparaţiilor efectuate, pentru ca în felul acesta să poată fi luate măsurile necesare pentru urgentarea reparaţiilor.

★

Campania de recoltare a început şi lucrările nu pot să aştepte. Comitetul executiv raional Ineu şi personal tov. Lucaci, preşedintele, trebuie să ia imediat măsurile necesare pentru terminarea reparaţiilor şi urgentarea celorlalte pregătiri în vederea strîngerii recoltelor la timp şi fără pierderi.

I. COJOCARU
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Arad

Se pregătesc pentru marea sărbătoare

CURTEA DE ARGEŞ. — (de la corespondentul nostru). Ţăranii muncitori din satele Slatina şi Sboghiţeşti, raionul Curtea de Argeş, cu sprijinul sfatului popular, au ridicat în cursul anului trecut, prin autoimpunere, două localuri de cămine culturale.

În cadrul adunării populare care a avut loc săptămîna trecută, ţăranii muncitori au hotărît să construiască şi-n acest an prin autoimpunere şi cu posibilităţi locale un local de cămin cultural în satul Nucşoara. Cu acest prilej locuitorii acestor sate s-au angajat ca pînă la 23 August a.c. să înzestreze cu tot mobilierul necesar cele două cămine culturale construite anul trecut, ca să fie date în folosinţă celor dornici de cultură.

Pe baza planului de muncă, comitetul de cetăţeni, din care fac parte Vasile Gh. Păţitu, Ion Lemnaru, Maria Şerban, Petre Ungureanu şi alţii, a şi trecut la încasarea sumelor aprobate şi la procurarea materialelor necesare.

★

În cinstea aniversării eliberării patriei noastre, ţăranii muncitori din comuna Domneşti, în cadrul adunării populare, şi-au luat angajamentul să pună în funcţiune pînă la 23 August, staţia de radioficare.

Ţăranii muncitori Vasile Bărboiu, Iosif Vasilescu, Gheorghe State, Maria Ionescu, Petru Pavel, Moise Mitulescu, etc. în cadrul adunării populare au făcut propuneri pentru introducerea curentului electric în comună. În acest scop au şi procurat o parte din materiale, ca stîlpi de joasă tensiune, becuri, globuri, siguranţe aeriene, sîrmă neagră, etc. În cinstea zilei de 23 August, ţăranii muncitori au hotărît să termine lucrările de îndiguire şi canalizare a apei din valea Bercovei.

Entuziasmul cu care ţăranii muncitori din aceste comune au aprobat propunerile de lucrări ce urmează să fie realizate prin autoimpunere, arată hotărîrea lor de a întîmpina cu noi succese marea sărbătoare a poporului nostru.

Concursul echipelor artistice de amatori

IAŞI. În întrecerea dintre echipele artistice de amatori care a avut loc în cadrul fazei raionale a celui de al III-lea concurs pe ţară al echipelor artistice ale căminelor culturale, pe scenele raioanelor din regiunea Iaşi şi-au arătat măestria zeci de formaţii corale, echipe de dansatori, recitatori, solişti vocali şi instrumentali. La faza raională au participat 128 de formaţii corale şi de dansuri, care cuprind 3 588 de membri, 146 solişti vocali, 127 solişti instrumentali, 80 dansatori, 41 recitatori. Concursurile au fost urmărite cu viu interes de publicul spectator. În unele raioane ca Paşcani şi Roman, unde există staţii de radioficare, spectacolele au putut fi transmise în cadrul emisiunilor locale.

În raioanele Huşi, Roman, Paşcani şi Vaslui concursul a fost popularizat cu mult înainte de desfăşurare. La Paşcani, concursul a avut loc în parcul public din centrul oraşului unde peste 1.500 de spectatori au răsplătit cu vii aplauze cele 9 echipe corale, 5 formaţii de dans, 6 recitatori, 3 soliști instrumentaliști, fanfara şi formaţiunea de fluieraşi alcătuită din 15 persoane.

Concursul a constituit un minunat prilej de afirmare a numeroase talente, cum sînt cei 12 membri ai fanfarei din comuna Hălăuceşti, raionul Paşcani, ţăranul muncitor Ion Blănaru din satul Izvor, comuna Avereşti, raionul Roman, care a interpretat cu măestrie cîntecul „La stejar la rădăcină", Maria Gîţu şi Eugenia Pavel din comuna Negreşti. Ţăranul muncitor Ştefan Butuc în vîrstă de 70 ani s-a remarcat prin măestria cu care a executat la cimpoi diferite doine, sîrbe şi hore. Dintre recitatori au fost apreciaţi de public Sultana Istrati, elevă la Şcoala medie de construcţie din Iaşi, Lora Gherşcovici şi Moise Talic, de la căminul cultural „Eliezer Steinberg" din Iaşi şi alţii.

Odihna muncitorilor agricoli

În primele trimestre ale acestui an un număr de peste 2.680 muncitori agricoli din cadrul gospodăriilor agricole de stat, staţiunilor de maşini şi tractoare, direcţiilor regionale silvice, centrelor mecanice, I.C.Z. şi I.C.A.R. şi-au petrecut concediile de odihnă în diferite staţiuni balneo-climatice.

În lunile iulie şi august vor merge la odihnă, pe lîngă muncitorii agricoli, peste 1.300 de profesori ai şcolilor profesionale şi şcolilor medii agricole şi cadre didactice din institutele de învăţămînt superior agro-silvice. În cursul acestui an îşi vor petrece concediile de odihnă în staţiunile balneo-climatice Lacul Roşu, Sovata, Sinaia, Govora, Tuşnad, Predeal şi altele, aproape 5.500 muncitori agricoli.

Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor Agricoli din R.P.R. a organizat de asemenea trimiterea a 1660 de copii ai muncitorilor agricoli în taberele de pionieri şi şcolari, organizate la Borsec, Slănic-Prahova, Maciova-regiunea Timişoara, Călugăra-regiunea Bacău, Izvoarele şi Hîrsa-regiunea Ploeşti.

Activitatea Casei de cultură sanitară

CONSTANŢA (de la corespondentul nostru). Casa de cultură sanitară a regiunii Constanţa desfăşoară o bogată activitate sanitară în rîndul oamenilor muncii din regiune.

Din luna ianuarie a.c. şi pînă în prezent la casa de cultură sanitară au fost organizate 912 conferinţe educativ-sanitare şi 1380 convorbiri sanitare, la care au luat parte peste 78.000 oameni ai muncii din oraşul şi regiunea Constanţa.

La o serie de întreprinderi din Constanţa şi Medgidia s-au ţinut conferinţe pe tema securităţii muncii. În vederea asigurării controlului sanitar la arîile de treer, au fost ţinute instructaje pentru înarmarea activului sanitar ce va lucra la sate, cu cunoştinţe sanitare şi medicale.

În prezent în raionul Feteşti sînt organizate 3 cursuri G.P.A.S. la care participă 65 de ţărani muncitori. De asemenea, casa sanitară a luat măsuri ca să se înfiinţeze brigăzi de medici care să se deplaseze săptămînal în satele regiunii unde să ţină conferinţe în faţa ţăranilor muncitori.

Festivalul internaţional al filmului de la Karlovy-Vary

Între 11—25 iulie, la Karlovy-Vary (R. Cehoslovacă) va avea loc cel de al 8-lea festival internaţional al filmului, care se va desfăşura sub deviza: „Pentru pace, pentru prietenie între popoare, pentru aspiraţiile nobile ale omenirii".

În vederea găzduirii tradiţionalei manifestări culturale, în R. Cehoslovacă se fac intense pregătiri. Una din sălile marelui hotel „Moscova" din Karlovy-Vary a fost transformată într-o uriaşă sală de cinematograf, în care zilnic aproape 7.000 de spectatori — în cea mai mare parte cineaşti, artişti, ziarişti veniţi din toată lumea şi personalităţi de seamă ale vieţii culturale din R. Cehoslovacă — vor putea urmări filmele pe care le vor prezenta ţările participante.

Pînă acum, şi-au anunţat participarea la festivalul internaţional al filmului de la Karlovy-Vary, următoarele ţări: Anglia, R.P. Chineză, Franţa, Uniunea Sovietică, R. P. Albania, Argentina, Brazilia, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, Danemarca, Elveţia, Finlanda, R.D. Germană, India, Indonezia, Japonia, Olanda, Pakistan, Peru, R.P. Polonă, Republica Populară Română, Suedia, R.P. Ungară.

La cel de al 8-lea festival internaţional al filmului de la Karlovy-Vary ţara noastră va participa cu următoarele filme: „Nepoţii gornistului" seria I-a şi seria II-a, „Răsare soarele", film artistic, „O scrisoare pierdută", film spectacol, filmele documentare „R.P.R.", „Ceferiştii", „Turismul", „Excursie în munţii şi filmul de desen animat „Marinică".

Cu ocazia celui de al 7-lea festival internaţional, filmul romînesc „Mitrea Cocor", realizat de regizorii Victor Iliu şi Marieta Sadova, după romanul cu acelaş nume al marelui nostru scriitor Mihail Sadoveanu, a fost distins cu „Premiul luptei pentru progresul social".

Anul acesta, pentru cele mai bune filme se vor atribui următoarele premii: Marele premiu, Premiul păcii, Premiul prieteniei între naţiuni, Premiul luptei pentru progresul social şi Premiul muncii. În afară de acestea, se vor mai atribui diferite premii pentru cele mai bune filme de popularizare a ştiinţei, pentru cele mai reuşite filme biografice, documentare, muzicale, pentru filme de marionete, de desene animate şi altele.

În programul festivalului internaţional al filmului de la Karlovy-Vary, vor fi incluse de asemenea o serie de manifestări închinate comemorării marilor muzicieni ceh B. Smetana, A. Dvorjak şi L. Janacek, precum şi altor mari personalităţi culturale ca Aristofan, Cehov şi Fielding. Cu acest prilej, cineaştii sovietici vor prezenta printre altele, un film după o nuvelă a marelui scriitor rus A. P. Cehov.

(Agerpres)

Vizita în U. R. S. S. a ministrului Afacerilor Externe al Finlandei, U. Kekkonen

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 iulie, A. I. Mikoian, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S, a primit pe conducătorul delegaţiei guvernamentale finlandeze, Urho Kekkonen, ministrul Afacerilor Externe al Finlandei.

Au fost de faţă S. A. Borisov, ministru adjunct al Comerţului Exterior al U.R.S.S., şi G. Palmroth, şeful adjunct al delegaţiei guvernamentale finlandeze.

★

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 iulie, ministrul Afacerilor Externe al Finlandei, Urho Kekkonen, şeful delegaţiei guvernamentale finlandeze care a sosit la Moscova pentru a continua tratativele cu privire la încheierea unui nou acord pe termen lung pentru livrări reciproce de mărfuri între U.R.S.S. şi Finlanda, a oferit o recepţie la sediul legaţiei finlandeze.

La recepţie au luat parte V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.; A. I. Mikoian, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Comerţului al U.R.S.S.; V. F. Popov, preşedintele Băncii de Stat a U.R.S.S.; S. A. Borisov, V. A. Zorin, M. R. Kuzmin, V. M. Ptaşnikov — locţiitori de miniştri ai U.R.S.S.; N. G. Palgunov, conducător responsabil al agenţiei TASS; G. M. Puşkin, membru în Colegiul Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; V. Z. Lebedev, trimisul U.R.S.S. în Finlanda; A. I. Sosunov, reprezentant comercial al U.R.S.S. în Finlanda; N. I. Ceklin, S. S. Malov, K. K. Bahtov, şefii direcţiilor Ministerului Comerţului Exterior al U.R.S.S.; D. A. Jukov, şeful serviciului Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.; I. S. Andrienko, şeful serviciului Protocolului din Ministerul Comerţului Exterior al U.R.S.S. şi alţi funcţionari superiori ai Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. şi ai Ministerului Comerţului Exterior al U.R.S.S.

La recepţie au participat de asemenea: R. Enckell, însărcinat cu afaceri ad-interim al Finlandei în U.R.S.S.; G. Palmroth, locţiitorul şefului delegaţiei guvernamentale finlandeze, şeful serviciului comercial-politic din Ministerul Afacerilor Externe al Finlandei; V. Wallforss, directorul general al societăţii pe acţiuni „Waertsilae-Koncern"; V. Lethinen, directorul general al societăţii pe acţiuni „Enso-Gutzeit"; P. Honkajuuri, directorul administrativ al societăţii pe acţiuni „Rauma-Repola"; G. Korhonen, şef de serviciu în Ministerul Comerţului şi Industriei al Finlandei; I. Krogius, directorul societăţii de export „Meteks" şi alţii.

U. Kekkonen, şeful delegaţiei guvernamentale finlandeze şi V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., au rostit scurte cuvîntări.

Congresul constituant al împuterniciţilor cooperaţiei de consum din R.S.F.S.R.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 iulie a avut loc la Moscova Congresul constituant al împuterniciţilor cooperaţiei de consum din R.S.F.S.R. La lucrările Congresului au luat parte M. P. Tarasov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. şi A. M. Puzanov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R.

Congresul a ales cu mare însufleţire prezidiul de onoare compus din membrii Prezidiului Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice: N. A. Bulganin, K. E. Voroşilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hruşciov.

Organizaţiile cooperatiste existente pe teritoriul R.S.F.S.R. întrunesc aproximativ 13000 de cooperative de consum care numără 17 milioane de cooperatori. Aceste cooperative sînt alcătuite din 135.000 de întreprinderi comerciale — magazine universale şi specializate şi prăvălii, 16.000 de bufete şi restaurante. Uniunea cooperativelor de consum din R.S.F.S.R. va fi deci cea mai mare Uniune din cadrul cooperaţiei de consum din Uniunea Sovietică. Organizarea unei astfel de Uniuni va contribui mult la apropierea considerabilă a conducerii de cooperative care deservesc direct populaţia satească. Ea va contribui de asemenea la rezolvarea în condiţii mai bune a sarcinilor care stau în faţa cooperaţiei de consum.

Congresul a aprobat statutul Uniunii cooperativelor de consum a R.S.F.S.R. Au fost aleşi Consiliul Uniunii cooperativelor de consum din R.S.F.S.R. compus din 90 membri şi 20 membri supleanţi, conducerea şi comisia de revizie.

Preşedinte al conducerii Uniunii cooperativelor de consum din R.S.F.S.R. a fost ales A. V. Liubimov.

În cadrul Congresului a luat cuvîntul A. M. Puzanov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R.

Conferinţa de la Geneva

GENEVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a aflat, la şedinţa restrînsă din 6 iulie, cele nouă delegaţii au continuat discutarea problemei controlului asupra îndeplinirii clauzelor acordului cu privire la încetarea operaţiunilor militare în Indochina.

După cum se anunţă, reprezentantul delegaţiei Republicii Populare Chineze a arătat în cuvîntarea sa că delegaţia R. P. Chineză sprijină opiniile exprimate la cele două şedinţe anterioare de Fam Van Dong, şeful delegaţiei Republicii Democrate Vietnam, şi de Kuznetov, reprezentantul delegaţiei sovietice. El a arătat că declaraţia din 25 iunie făcută de reprezentantul delegaţiei franceze cu privire la problema controlului asupra armistiţiului, merită atenţia conferinţei. În urma discutării la conferinţă a problemei controlului, a declarat reprezentantul delegaţiei R. P. Chineze, s-a dovedit că punctele de vedere exprimate de diferitele delegaţii, se apropie. Totuşi, a remarcat el, în unele probleme, mai există încă şi divergenţe considerabile.

Reprezentantul delegaţiei R. P. Chineze şi-a exprimat convingerea că comisia mixtă şi comisia neutră de supraveghere trebuie să acţioneze mînă în mînă, nici una din ele nefiind subordonată celeilalte.

Reprezentantul delegaţiei R. P. Chineze a arătat în legătură cu aceasta că opiniile exprimate în problema dată de diferitele delegaţii sînt atît de apropiate între ele, încît există de pe acum condiţii pentru ca conferinţa să definească atribuţiile fiecăreia dintre comisii, pornind de la principiul colaborării celor două comisii.

Referindu-se la problema procedurii de votare în sînul comisiei neutre de supraveghere, reprezentantul delegaţiei R. P. Chineze a relevat că în această problemă există de asemenea o apropiere între punctele de vedere exprimate în propunerile delegaţiilor U.R.S.S. şi Franţei.

Reprezentantul delegaţiei R. P. Chineze a arătat că propunerile delegaţiei sovietice în legătură cu componenţa comisiei neutre internaţionale de supraveghere ţin seama de punctul de vedere al delegaţiilor care consideră că această comisie trebuie să fie alcătuită din reprezentanţii ţărilor care au participat la conferinţa de la Colombo. Astfel şi această problemă, dată fiind năzuinţa spre înţelegere a tuturor delegaţiilor, nu este o piedică pentru realizarea rapidă a unui acord.

Reprezentantul delegaţiei R. P. Chineze şi-a exprimat convingerea că problema supravegherii armistiţiului în Laos şi Cambodgia este o parte integrantă a problemei supravegherii armistiţiului în întreaga Indochină şi că de aceea aplicarea prevederilor acordului cu privire la încetarea operaţiunilor militare în Indochina trebuie să fie supravegheată de o singură comisie neutră.

După cum s-a aflat, reprezentantul delegaţiei Franţei, ocupîndu-se de propunerile delegaţiei chineze din 16 iunie, a-a limitat să ceară delegaţiei Republicii Populare Chineze să precizeze cine anume şi în ce ordine trebuie să stabilească numărul armelor şi al muniţiilor necesare pentru apărarea Laos-ului şi Cambodgiei.

S-a aflat că următoarea şedinţă restrînsă a celor nouă delegaţii cu privire la problema restabilirii păcii în Indochina va avea loc la 9 iulie.

Se anunţă că intervalul pînă la următoarea şedinţă va fi folosit pentru întrevederi particulare între reprezentanţii diferitelor delegaţii.

Pregătirea unei alianţe militare între Grecia, Turcia şi Iugoslavia

ANKARA 7 (Agerpres). — TASS transmite:

Recent a fost dat publicităţii un comunicat al comisiei mixte greco-turco-iugoslave asupra elaborării unui proiect de tratat cu privire la o alianţă militară între Turcia, Grecia şi Iugoslavia. Comisia a funcţionat la Atena, între 28 iunie şi 5 iulie.

Din comunicat reiese că comisia a elaborat proiectul textului tratatului, care a fost parafat de şefii delegaţiilor şi urmează să fie supus spre studiere guvernelor celor trei state.

Cooperativele săteşti pot satisface mult mai bine cerinţele consumatorilor

Uniunea naţională a cooperativelor de aprovizionare şi desfacere Medgidia a reuşit să rezolve multe din problemele aprovizionării satelor din raion cu mărfuri industriale şi a oraşelor cu produse agro-alimentare. Prin reţeaua cooperativelor săteşti, gospodăriile agricole colective şi gospodăriile individuale au putut fi aprovizionate mult mai bine cu sortimente diferite de mărfuri industriale necesare în lunile de vară, ca secere, coase, greble, furci, cuie, şuruburi, materiale pentru căruţe şi altele. De asemenea mai bogat este sortimentul de mărfuri textile, încălţăminte de vară existent în cooperative. Pe de altă parte, Uniunea raională şi-a îndeplinit planul trimestrial de achiziţii şi contractări — valoric şi pe sortimente principale — cu mult înainte de termen. Spre oraşe, Uniunea a îndreptat zeci de vagoane de cereale, tone de carne, grăsimi, etc.

Acestea sînt realizări ale Uniunii raionale a cooperativelor de aprovizionare şi desfacere Medgidia. Ele sînt însă cu totul insuficiente faţă de posibilităţile existente. Cooperativele din satele raionului Medgidia satisfac încă doar parţial cerinţele consumatorilor. Sortimentul de mărfuri industriale destinate consumului personal şi productiv, pe care-l au cooperativele este încă incomplet.

Aproape toate cooperativele n-au sulfură de carbon, sinoară, oţet, sticle şi fitil de lampă Nr. 8 (mult căutate), aţă de cusut de diferite culori, baticuri, sortimente mai bogate de mătăsuri pentru rochii şi de încălţăminte de vară şi altele.

Cauzele acestui mod încă defectuos de aprovizionare a satelor cu mărfuri industriale trebuie căutate în primul rînd în munca organelor cooperaţiei începînd cu cele locale şi mergînd pînă la cele centrale.

Mărfuri sînt, dar în depozite

În timp ce la unele cooperative nu se găsesc suficiente produse industriale de primă necesitate pentru gospodăriile ţărăneşti — acum în lunile de vară — totuşi la depozitele Uniunii raionale aceste produse există în cantităţi apreciabile. De exemplu, cooperativa din comuna Castelu nu are şuruburi de diferite dimensiuni pentru maşini şi căruţe, bucşe şi şine de căruţe, inele pentru coase, coţ de greblă, cuie, etc. Depozitul de produse feroase şi lemnărie al Uniunii raionale are aceste mărfuri. O situaţie asemănătoare este şi cu produsele industriale de primă necesitate pentru consumul personal. Cooperativele din satele Nisipari, Cuza-Vodă

Pe marginea lipsurilor existente în activitatea U.R.C.A.D. Medgidia

n-au cantităţi suficiente de sare, în timp ce numai la unul din depozitele Uniunii raionale se găsesc aproape 100.000 kg. sare bolovani şi măcinată.

Serviciul comercial al Uniunii raionale poate avea zilnic informări privind mărfurile ce lipsesc la cooperative. El are la îndemînă un aparat special: merceologii cooperativelor.

Dar acest aparat nu este suficient folosit. Controlul asupra muncii merceologilor este slab atît din partea consiliului de conducere al cooperativelor cît şi din partea aparatului consiliului de conducere al Uniunii raionale.

Serviciul comercial al Uniunii raionale ţine o slabă legătură cu gestionarii magazinelor cooperativelor săteşti. Este bine ştiut că cei ce fac zilnic legătura cu consumatorii, cei care cunosc nemijlocit cerinţele consumatorilor, sînt gestionarii. Or, Uniunea raională neglijează una din formele organizate de legătură cu gestionarii — consfătuirile periodice.

Cunoaşterea permanentă, concretă, a sortimentului de mărfuri necesar fiecărei cooperative este o problemă deosebit de importantă. De ea depinde în bună măsură distribuirea operativă a mărfurilor industriale existente în depozitele Uniunii raionale.

Uniunea raională a cooperativelor de aprovizionare şi desfacere Medgidia satisface încă nemulţumitor cerinţele consumatorilor. Şi aceasta datorită nu numai lipsurilor proprii. O contribuţie substanţială la crearea acestei situaţii o dau atît Uniunea regională a cooperativelor de aprovizionare şi desfacere — Constanţa cît şi Centrocoop (şi în deosebi Direcţiile Comerciale Centrocoop).

Metode birocratice care trebuie curmate

Trebuie spus că în materie de birocratism unele direcţii ale Centrocoop dovedesc multă „imaginaţie" şi „inventivitate".

De ce poartă oamenii vara îmbrăcăminte subţire şi încălţăminte uşoară, ştiinţa a dat de mult explicaţie. Iată însă că la Direcţia Comercială Centrocoop există o altă părere. Potrivit acesteia, oamenii poartă vara, la o temperatură medie de 25—30 grade, haine din materiale călduroase, iar în picioare şoşoni sau bocanci. Numai aşa se poate explica de ce Uniunea naţională a cooperativelor de aprovizionare şi desfacere Medgidia a primit la sfîrşitul lunii iunie — pe baza repartiţiilor făcute de Centrocoop — 2.000 m. loden şi 3.000 m. sibir (materiale din care se confecţionează îmbrăcăminte de iarnă). Această repartiţie a fost făcută ignorîndu-se cererile Uniunii raionale care a arătat că pe trimestrul II al anului nu are nevoie nici de loden, nici de sibir, dat fiind cantităţile suficiente existente la depozitul de textile al Uniunii cît şi la cooperative. În schimb, aceleaşi organe Centrocoop au repartizat Uniunii raionale pe trimestrul II al anului doar... 500 m. mătase pentru rochii. La ce duc aceste repartiţii? Pe de o parte la blocarea fondurilor de rulment ale Uniunii în mărfuri de care aceasta nu are nevoie şi pe de altă parte la lipsirea comerţului cooperatist sătesc de mărfurile necesare în acest sezon.

O bună parte din cooperativele raionului n-au unelte pentru lucrările de praşilă a culturilor de porumb, floarea-soarelui, bumbac. De această situaţie nu este vinovată nici Uniunea raională, nici cea regională. Potrivit repartiţiilor făcute de Centrocoop, cooperativele din regiunea Constanţa vor primi sute de prăşitoare simple, însă în cea de a doua jumătate a trimestrului III şi în cursul trimestrului IV. Or, prăşitoarele simple trebuie folosite acum. În afară de faptul că prăşitoarele simple nu vor fi la cooperative la timp, ci într-o perioadă cînd nu vor putea fi vîndute, trebuie ţinut seama că ele vor bloca suma de peste 2.700.000 lei din fondul de rulment al Uniunii raionale.

Cine va răspunde de faptul că această sumă mare din fondul de rulment al cooperativelor va fi scoasă vreme îndelungată din circuitul său normal?

Aşa dar defecţiunile în reţeaua comerţului cooperatist sătesc există datorită şi birocratismului pe care îl dovedesc unele direcţii ale Centrocoop.

Pentru o bună parte din lipsurile ivite în activitatea Uniunii raionale din Medgidia, sînt toate condiţiile ca ele să fie rezolvate iar reţeaua comerţului cooperatist sătesc să se întărească.

O parte însă din lipsurile ce frînează buna funcţionare a cooperativelor din raionul Medgidia — ca şi a altora din alte raioane şi regiuni ale ţării — privesc Centrocoop. Comitetul executiv al Centrocoop are de aceea datoria să controleze mai îndeaproape şi cu mai multă atenţie problema dirijării planificate de către organele sale a mărfurilor industriale ce ajung la sate prin reţeaua comerţului cooperatist.

E. CHELBAŞU

Comunicatul cu privire la tratativele dintre Ciu En-lai şi Ho Şi Min

PEKIN 7 (Agerpres). — Agenţia CHINA NOUA transmite textul comunicatului cu privire la tratativele dintre Republica Populară Chineză şi Republica Democrată Vietnam. In comunicat se spune: „Intre 3 şi 5 Iulie 1954, la frontiera chino-vietnameză au avut loc tratative între Ciu En-lai, premierul Republicii Populare Chineze şi Ho Şi Min, preşedintele Republicii Democrate Vietnam. Premierul Ciu En-lai şi preşedintele Ho Şi Min au avut un larg schimb de păreri cu privire la discutarea de către conferinţa de la Geneva a problemei restabilirii păcii în Indochina şi la alte probleme legate de această chestiune. La tratative au fost de faţă: Hoang Van Hoan, ambasador al Republicii Democrate Vietnam în Republica Populară Chineză şi Ţiao Guan-hua, consilier al delegaţiei R. P. Chineze la conferinţa de la Geneva.

Comentariile presei occidentale pe marginea vizitei lui Ciu En-lai în India şi Birmania

GENEVA 7 (Agerpres)—CHINA NOUĂ transmite: In ultima săptămînă, ziarele şi revistele britanice şi din Europa occidentală au publicat numeroase comentarii pe marginea vizitei premierului Ciu En-lai în India şi Birmania.

Sub titlul „Semnificaţia întîlnirilor de la Delhi şi Washington", săptămînalul britanic „New Statesman and Nation" scrie în numărul său din 3 iulie: „Pentru prima dată în istorie, întîlnirea a doi oameni de stat asiatici a rivalizat în importanţă cu cea a doi oameni de stat occidentali". La aceeaşi dată, revista „Economist" a calificat vizita lui Ciu En-lai ca o „întîlnire istorică".

Academicianul francez André Siegfried a arătat în ziarul „Le Figaro" că „oricare ar fi consecinţele politice, întîlnirea de la New Delhi între Ciu En-lai şi Nehru are semnificaţia simbolică a confirmării conştiinţei asiatice".

Ziarul „Nueremberger Nachrichten" din Germania occidentală subliniază că „întîlnirea de la New Delhi face să crească optimismul în ceea ce priveşte posibilitatea realizării păcii în Indochina. Aceasta arată că întîlnirea între cei doi oameni de stat a avut loc cu scopul de a înlesni reglementarea paşnică a conflictului indochinez".

Ziarul elveţian „Berner Tagblatt" scrie că „întîlnirea între primul ministru Nehru şi premierul Ciu En-lai reprezintă cel mai puternic indiciu de pînă acum că perioada dominaţiei occidentale asupra Asiei se apropie de sfîrşit".

Numeroase ziare occidentale au scos în relief prietenia crescîndă dintre popoarele Indiei, Chinei şi Birmaniei. „Niciodată pînă acum nu a fost primit şeful vreunei ţări străine în capitala indiană cu asemenea onoruri şi nici salutat de atît de multe demonstraţii populare" — scria săptămînalul francez „Express". Alte ziare remarcau de asemenea că la Rangoon, Ciu En-lai a fost primit cu un entuziasm egal, atît de oficialităţi cît şi de masele populare.

Presa a comentat de asemenea pe larg şi în mod favorabil cele cinci principii călăuzitoare ale relaţiilor între China, India şi Birmania, aşa cum au fost enunţate în declaraţiile comune ale premierilor.

Astfel, ziarul „General Anzieger" care apare la Bonn scrie: „Lumii întregi i s-a arătat că coexistenţa între state este pe deplin posibilă în ciuda sistemelor politice şi sociale deosebite. Dacă aceste principii vor fi respectate, nu se vor mai produce conflicte care să turbure pacea mondială".

Declaraţiile lui Nehru privind politica externă a Indiei

NEW DELHI 7 (Agerpres). — Primul ministru indian Nehru a adresat primilor miniştri ai statelor indiene şi preşedinţilor organizaţiilor regionale ale partidului „Congresul Naţional Indian" o scrisoare în care se ocupă de diferite probleme privind politica externă a Indiei. După cum transmite Agenţia Indiană de Informaţii, referindu-se la recentele tratative chino-indiene, Nehru relevă că „comunicatul publicat la sfîrşitul întrevederilor noastre şi cel publicat după convorbirile lui Ciu En-lai şi U Nu, primul ministru al Birmaniei, arată o oarecare schimbare istorică în raportul de forţe din Asia". Comunicatele publicate în urma întrevederilor care au avut loc oglindesc hotărîrea popoarelor Asiei de a se conduce singure.

„Aceste comunicate — scrie Nehru — subliniază faptul că în Asia s-a produs în ultima vreme o evoluţie care tinde să acorde ţărilor din continentul nostru un loc deosebit în arena internaţională. In trecut, problemele internaţionale au fost rezolvate fără participarea Asiei, dar pe viitor nu va mai fi posibil să se nesocotească punctul de vedere al ţărilor asiatice".

Nehru a reafirmat apoi poziţia Indiei faţă de problemele internaţionale, arătînd că poporul indian are convingerea că există posibilitatea coexistenţei paşnice între toate popoarele — fără deosebire de sisteme politice. Primul ministru a subliniat faptul că viitoarea dezvoltare a Indiei şi a celorlalte ţări asiatice depinde în primul rînd de menţinerea păcii.

„Vom încheia bucuroşi cu alte ţări acorduri asemănătoare cu cele încheiate cu China şi Birmania — a declarat premierul indian. Trebuie însă să se înţeleagă că orice politică realistă trebuie să ţină seama de schimbările adînci în raportul de forţe din Asia şi din lumea întreagă".

„Primejdia — a arătat Nehru în încheierea scrisorii sale — se iveşte atunci cînd o ţară încearcă să-şi impună ideologia sau să intervină în treburile interne ale altei ţări. De aceea, India apără principiul neintervenţiei".

Poporul Indoneziei cere lichidarea Uniunii olandezo-indoneziene

DJAKARTA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Opinia publică din Indonezia cere lichidarea imediată a Uniunii olandezo-indoneziene şi anularea hotărîrilor conferinţei mesei rotunde. După cum se anunţă, în marele oraş Surabaya a avut loc un miting la care a fost adoptată în unanimitate o rezoluţie cerînd anularea hotărîrilor conferinţei mesei rotunde.

In ultimile zile, în diferite oraşe ale insulelor Sumatra şi Borneo au avut loc mitinguri de masă în cadrul cărora au fost adoptate rezoluţii cerînd lichidarea Uniunii olandezo-indoneziene şi alipirea la Indonezia a Irianului de vest (Noua Guinee).

De la Prezidiul R. P. Ungare

BUDAPESTA 7 (Agerpres). — M.T.I. transmite: Prezidiul R. P. Ungare a eliberat pe Erno Gerö, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R. P. Ungare, din funcţia de Ministru al Afacerilor Interne — încredinţîndu-i o altă sarcină importantă şi a numit pe Laszlo Piros în funcţia de Ministru al Afacerilor Interne. Prezidiul R. P. Ungare a eliberat pe Jozsef Tisza din funcţia de Ministru al Colectărilor — încredinţîndu-i o altă sarcină importantă şi a numit pe Andras Szobek în funcţia de Ministru al Colectărilor, eliberîndu-l din funcţia de ambasador extraordinar şi plenipotenţiar. Prezidiul R. P. Ungare a eliberat pe Jozsef Bognar din funcţia de Ministru al Comerţului Interior şi Exterior şi l-a numit în funcţia de Ministru al Comerţului Interior. Laszlo Hay a fost numit Ministru al Comerţului Exterior.

Sesiunea Marelui Hural Popular al R. P. Mongole

ULAN BATOR 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 iulie s-au încheiat lucrările primei sesiuni a Marelui Hural Popular al R.P. Mongole a celei de a doua legislaturi, care au durat 3 zile. Sesiunea a adoptat bugetul de stat al republicii pe anul 1954, care totalizează la capitolul venituri — 439,3 milioane tugrici, iar la capitolul cheltuieli — 434,8 milioane tugrici.

A fost ales Prezidiul Marelui Hural Popular. Preşedinte al Prezidiului a fost ales J. Sambu; vicepreşedinte, D. Ţedib; secretar al Prezidiului, D. Şarab.

A fost constituit Consiliul de Miniştri în următoarea componenţă: prim-ministru I. Ţedenbal; prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, B. Şirendib; vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri, S. Lubsan, D. Maidar, L. Ţende (care este în acelaşi timp şi preşedinte al Comisiei de stat a planificării); preşedinte al Comisiei controlului de stat, L. Cemidţeren; miniştri: al apărării de stat — S. Bata; al Afacerilor Externe, B. Jargalsaihan; al creşterii animalelor, D. Baljiniam; al Industriei, T. Bavudorji; al Industriei Alimentare, M. Lubsan Ciombol; al Transporturilor, S. Yadamsurun; al Comerţului, P. Bator; al Finanţelor, D. Molomjamţ; al Afacerilor interne, T. Janciv; al Justiţiei, S. Pelje; al Invăţămîntului, M. Jamsran; al Ocrotirii Sănătăţii, G. Tuvan; al Telecomunicaţiilor, L. Damdinjab; preşedintele Comitetului pentru problemele artelor, S. Cioyamt. In funcţia de procuror a fost numit Jambaldorji.

Acţiuni huliganice ale marinarilor americani la Genua

ROMA 7 (Agerpres). — După cum anunţă ziarul „Unita", patru marinari americani de pe un vas de război care se află ancorat în portul Genua, intrînd într-un magazin de arme au pus mîna pe două revolvere din vitrină. Astfel înarmaţi, ei au pătruns apoi într-un magazin vecin, încercînd să jefuiască pe proprietarul acestuia. Ei au fost prinşi de un grup de cetăţeni şi predaţi poliţiei.

O nouă măsură antidemocratică a juntei militare din Guatemala

NEW YORK 7 (Agerpres). — Ziarul „New York Times" a anunţat la 7 iulie că junta militară din Guatemala a întreprins o nouă măsură antidemocratică. După cum relatează ziarul, junta a dat publicităţii un decret prin care analfabeţii sînt privaţi de dreptul electoral.

După cum se ştie, în Guatemala peste 70 la sută din locuitori sînt analfabeţi. Dreptul de vot le-a fost acordat în 1945. Privindu-l în prezent de acest drept, conducătorii regimului de dictatură militară recunosc prin aceasta teama lor de masele populare adînc nemulţumite de noua juntă.

Declaraţia lui Nam Ir cu privire la rezultatele discutării problemei coreene la conferinţa de la Geneva

PHENIAN 7 (Agerpres). — TASS transmite: A fost dată publicităţii declaraţia ministrului afacerilor externe al R.P.D. Coreene, Nam Ir, cu privire la rezultatele discutării problemei coreene la conferinţa de la Geneva.

Declaraţia cuprinde un istoric al perioadei premergătoare conferinţei de la Geneva, desfăşurarea discutării problemei coreene la conferinţă şi bilanţul discutării acestei probleme.

La conferinţa de la Geneva a miniştrilor afacerilor externe, se spune în declaraţie, între 26 aprilie şi 15 iunie, s-a discutat problema coreeană care este una din cele mai acute probleme legate de situaţia din Asia.

In cadrul discutării chestiunii reglementării paşnice a problemei coreene, se spune în continuare în declaraţie, în rîndurile participanţilor la conferinţă au ieşit la iveală două poziţii şi linii principial deosebite în problema coreeană.

Delegaţia R.P.D. Coreene s-a menţinut şi se menţine cu consecvenţă pe poziţia că problema coreeană trebuie să fie reglementată pe cale paşnică în conformitate cu interesele poporului coreean şi ale popoarelor iubitoare de pace din lumea întreagă, că problema coreeană este o chestiune a coreenilor înşişi şi de aceea munca pentru unificarea paşnică a Coreei pe baze democratice trebuie încredinţată coreenilor înşişi. Această poziţie a delegaţiei noastre a fost întru-totul sprijinită de delegaţiile U.R.S.S. şi R. P. Chineze şi s-a bucurat de aprobarea unanimă a tuturor oamenilor interesaţi în menţinerea păcii în Extremul Orient şi în lumea întreagă.

S.U.A., clica lisînmanistă şi celelalte ţări care le urmează nu au vrut şi nu vor ca problema coreeană să fie rezolvată de coreenii înşişi. Nesocotind suveranitatea poporului coreean, ele au insistat ca problema unificării Coreei să nu fie rezolvată de coreeni înşişi, ci de străini.

După ce a amintit propunerile referitoare la problema coreeană prezentate la conferinţa de la Geneva de delegaţiile R.P.D. Coreene, U.R.S.S. şi R. P. Chineze, Nam Ir a subliniat că aceste propuneri au creat toate posibilităţile pentru reglementarea paşnică cu succes a problemei coreene. Cu toate acestea delegaţiile S.U.A. şi ale ţărilor docile lor au respins aceste propuneri, arătînd în acest fel că sînt împotriva rezolvării paşnice a problemei coreene, împotriva slăbirii încordării internaţionale.

Conferinţa de la Geneva nu a putut îndeplini sarcinile ce i-au revenit din cauza manevrelor cercurilor guvernante ale S.U.A. şi ale ţărilor docile lor. Cu toate acestea, trebuie să recunoaştem că în cadrul examinării problemei reglementării paşnice a problemei coreene la conferinţa de la Geneva au fost obţinute unele succese.

Deşi în cursul discutării problemei reglementării paşnice a problemei coreene pe baze democratice au existat divergenţe serioase în chestiuni principiale, totuşi în cursul conferinţei de la Geneva s-a dovedit că există posibilitatea realizării unui acord reciproc asupra unor probleme fundamentale separate. Trebuie depuse şi de acum înainte eforturi pentru obţinerea reglementării problemei referitoare la unificarea Coreei pe calea tratativelor şi a conferinţelor.

Sîntem convinşi că dorinţa unanimă şi lupta perseverentă a întregului popor coreean care doreşte unificarea paşnică a patriei cu sprijinul popoarelor iubitoare de pace din lumea întreagă, vor înlătura barierele vremelnice dintre Coreea de nord şi Coreea de sud, vor apropia cele două părţi ale ţării şi că va fi găsită posibilitatea unificării patriei noastre pe calea tratativelor reciproce.

Tratativele dintre reprezentanţii celor două comandamente în Vietnam

PEKIN 7 (Agerpres). — Agenţia Vietnameză de Informaţii transmite ordinea de zi asupra căreia au căzut de acord delegaţiile Inaltului Comandament al Armatei Populare Vietnameze şi cel al forţelor Uniunii Franceze, în cadrul tratativelor militare de la Trung Jia şi potrivit căreia va fi discutată problema prizonierilor de război.

Această ordine de zi cuprinde următoarele puncte:

a) Schimbul de prizonieri de război bolnavi şi răniţi.

b) Imbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale prizonierilor de război.

c) Expedierea scrisorilor prizonierilor de război.

d) Trimiterea de medicamente pentru prizonierii de război.

★

PEKIN 7 (Agerpres). — Agenţia Vietnameză de Informaţii anunţă că în dimineaţa zilei de 6 iulie, la cea de a 4-a şedinţă a conferinţei militare la faţa locului de la Trung Jia s-a discutat problema îmbunătăţirii condiţiilor de viaţă ale prizonierilor de război.

Delegaţiile celor două părţi, care au recunoscut necesitatea discutării acestei probleme, au căzut de acord să împuternicească o subcomisie mixtă care să studieze această chestiune şi să raporteze apoi conferinţei în cadrul unei şedinţe a cărei dată va fi fixată ulterior.

Această subcomisie şi-a început activitatea la 7 iulie.

Importante succese ale Armatei Populare Vietnameze

PEKIN 7 (Agerpres). — După cum anunţă Agenţia Vietnameză de Informaţii, francezii au pierdut la 3 iulie peste 200 de oameni în cursul retragerii de la Phuly spre Hanoi şi Haiphong.

Oraşul Phuly este capitala provinciei Hanam şi este situat pe şoseaua nr. 1 la 60 kilometri sud de Hanoi.

Trupele franceze în retragere, protejate de un regiment mobil, au fost interceptate de unităţile populare imediat după ce părăsiseră liniile lor defensive. In cursul urmăririi, forţele populare au distrus cinci tancuri inamice. Ele au doborît de asemenea un avion de tipul B-26 şi au avariat trei avioane de luptă.

In urma retragerii trupelor franceze, întreaga provincie Hanam, cu o suprafaţă de 1.570 kilometri pătraţi şi cu o populaţie de peste 540.000 de locuitori, a fost eliberată de forţele populare.

Impotriva ratificării tratatului „comunităţii defensive europene" de către Franţa

PARIS 7 (Agerpres). — Primul volum al raportului asupra „comunităţii defensive europene", întocmit de comisia pentru afacerile externe a Adunării Naţionale sub conducerea socialistului Jules Moch, a fost distribuit marţi deputaţilor francezi. Volumul cuprinde o dare de seamă a evenimentelor petrecute de la capitularea Germaniei, în 1945, pînă la încheierea tratatului de la Paris, analizînd textul tratatului şi protocolurile sale suplimentare.

In prefaţa raportului, Moch subliniază că nici un vot al Adunării Naţionale nu va avea consecinţe atît de grave ca votul asupra ratificării tratatului armatei europene. „Niciun deputat, se spune în raport, nu va îngădui exercitarea vreunei presiuni din afară. Dacă Franţa, printr-un gest fără precedent în istoria modernă, hotărăşte să renunţe la principalele sale atribute suverane, ea va trebui să o facă însă în deplină suveranitate".

In raport se arată de asemenea că dacă anumite puteri străine vor încerca totuşi să exercite presiuni asupra Franţei şi reprezentanţilor săi din Adunarea Naţională, „acest fapt va avea drept consecinţă imediată formare a unui front comun al tuturor francezilor împotriva lor".

In încheiere, autorul raportului subliniază necesitatea acordării libertăţii conştiinţei individuale tuturor deputaţilor, avîndu-se în vedere că în sînul aproape a tuturor grupurilor parlamentare există atît adepţi, cît şi adversari ai armatei europene.

★

PARIS 7 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia France Presse, la 7 iulie, comisia juridică a Adunării Naţionale a adoptat cu 23 voturi contra 15 raportul prezentat de Jean Paul Palewski (republican social — fost gaullist) care se pronunţă împotriva ratificării tratatului „comunităţii defensive europene".

După cum se ştie, împotriva „comunităţii defensive europene" s-au pronunţat anterior şi comisia pentru afaceri externe şi comisia pentru apărare a Adunării Naţionale.

In Adunarea Naţională Franceză

PARIS 7 (Agerpres). — La 7 iulie, primul ministru Mendès-France a făcut în Adunarea Naţională Franceză o expunere asupra politicii externe a guvernului său. Anunţînd apropiata sa plecare la Geneva la conferinţa miniştrilor afacerilor externe, el a declarat că a examinat la recenta consfătuire cu ministrul apărării, generalul Koenig, situaţia militară din Indochina. Mendès-France a declarat că în caz de nereuşită a negocierilor de la Geneva, va lua măsuri de întărire a corpului expediţionar francez din Indochina iniţiind fie trimiterea de recruţi, fie transferarea de trupe din Africa de nord franceză.

După expunerea lui Mendès-France un deputat radical socialist a propus Adunării Naţionale să suspende orice discuţii în legătură cu declaraţiile primului ministru. După acceptarea acestei propuneri, şedinţa Adunării a fost suspendată.

Şedinţa Consiliului de Miniştri al Franţei

PARIS 7 (Agerpres). — Agenţia France Presse anunţă că la 6 iulie a avut loc o şedinţă a guvernului Franţei prezidată de Mendès-France. După terminarea şedinţei nu a fost publicat nici un comunicat.

Ziarul „France Soir" scrie că Mendès France a comunicat cabinetului hotărîrile care au fost luate în cadrul întrevederii pe care a avut-o la 4 iulie cu ministrul Apărării Naţionale, generalul Koenig şi cu şeful statului major general al forţelor armate, generalul Guillaume. După cum menţionează ziarul aceste hotărîri au drept scop „întărirea neîntîrziată a corpului expediţionar din Indochina".

In cîteva rînduri

● La 7 iulie, în Camera Comunelor au avut loc dezbateri în legătură cu vizita făcută de primul ministru Churchill şi de ministrul afacerilor externe Eden, la Washington. Churchill şi Eden au răspuns la numeroase întrebări asupra rezultatelor convorbirilor lor cu Eisenhower şi Dulles.

● Delegaţia comercială a Republicii Populare Chineze, care se află în prezent la Londra, a participat marţi seara la o întrunire în Camera Comunelor, împreună cu 50 de deputaţi britanici aparţinînd tuturor partidelor politice.

● După cum anunţă ziarul „Ceianjibao" Comitetul militar de control din Şanhai a hotărît expulzarea din Republica Populară Chineză a agentului imperialist Fernand Lacretelle, de naţionalitate franceză, conducătorul organizaţiei catolicilor iezuiţi din Şanhai. In timpul şederii sale în China, Lacretelle, sub masca de misionar, a desfăşurat o activitate contrarevoluţionară îndreptată împotriva puterii populare.

● Agenţia Associated Press relatează că, în cadrul unor dezbateri de politică externă din Camera Reprezentanţilor a Noii Zeelande, ministrul de externe Clifton Webb s-a pronunţat în favoarea admiterii R. P. Chineze în O.N.U.

● Potrivit celor transmise de corespondentul din Singapore al agenţiei Reuter, la 6 iulie s-a deschis în acest oraş o conferinţă a ofiţerilor de stat major ai forţelor armate ale Angliei, S.U.A., Franţei şi Australiei. După cum reiese din informaţie, această conferinţă a fost convocată în vederea pregătirilor pentru crearea unui bloc militar în Asia de sud-est.

● In urma vastei campanii dusă pentru eliberarea lui Manolis Glezos, eroul naţional grec, ministrul justiţiei a emis un ordin prin care termenul de detenţiune al lui Glezos se reduce cu 18 luni.

In legătură cu alegerile din R. P. Chineză

PEKIN 7 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite: La 5 iulie, în cadrul celei de a 56 şedinţe lărgite a Comitetului permanent al Comitetului Naţional al Consiliului Consultativ Politic Popular au fost discutate şi aprobate în unanimitate listele candidaţilor pentru Congresul Naţional Popular. Ele vor fi prezentate congreselor populare şi municipale în listele de candidaţi pe care diferitele congrese le vor desemna în vederea alegerii deputaţilor pentru Congresul Naţional Popular.

Informaţii

Intre 8 şi 10 iulie are loc la Budapesta sesiunea Societăţii maghiare de fiziologie.

Marţi a plecat la Budapesta, pentru a participa la această sesiune, o delegaţie alcătuită din: acad. D. Danielopolu, dr. R. Floru şi dr. I. Niţulescu.

★

Marţi a sosit în Capitală Cseterki Lajos, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P. Ungară, care ne vizitează ţara la invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

Pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost întîmpinat de tov. M. Mujic, secretar al C.C.S., precum şi de activişti ai Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

(Agerpres)

Ştiri sportive

■ Zilele acestea va sosi în Capitală echipa de baschet Academik din Sofia, campioana R.P. Bulgaria. Din lotul echipei oaspete fac parte o serie de jucători valoroşi în frunte cu maeştrii sportului G. Rakov, Nelcev, Semov, Toncev şi alţii.

In primul joc echipa „Academik" Sofia va întîlni duminică seara pe terenul din incinta velodromului Dinamo, echipa Dinamo Bucureşti. Marţi, sportivii bulgari vor susţine a doua partidă în compania echipei Progresul Finanţe-Bănci.

■ Miercuri la amiază a sosit în Capitală Paul Mericamp (Franţa), preşedintele comisiei europene din federaţia internaţională de atletism amator. Oaspetele sportivilor noştri va asista la întîlnirea internaţională de atletism dintre echipele selecţionate ale R.P.R. şi Elveţiei.

Pe aeroportul Băneasa, Paul Mericamp a fost întîmpinat de reprezentanţi ai Comitetului pentru Cultură Fizică şi Sport şi de membri ai Comisiei centrale de atletism.

■ LONDRA (Agerpres). — TASS transmite: Meciul de şah dintre echipele reprezentative ale U.R.S.S. şi Angliei a luat sfîrşit. La 6 iulie s-au jucat partidele întrerupte din cele două runde ale întîlnirii. Taimanov a cîştigat ambele partide întrerupte cu Barden. Keres a cîştigat la Wade, Gheller la Broadbent şi Averbach la Penrose.

Campioana mondială Bikova a profitat de o greşeală a lui Trammer obţinînd victoria într-o partidă care părea că se va termina remiză. După o luptă plină de complicaţii tactice Sunnuckes şi Zvorikina au căzut de acord asupra remizei. In prima rundă şahiştii sovietici au cîştigat cu 10—0, iar în cea de a doua cu $8\frac{1}{2}$—$1\frac{1}{2}$.

Scorul final al meciului este de $18\frac{1}{2}$—$1\frac{1}{2}$ în favoarea echipei Uniunii Sovietice. Şahiştii sovietici n-au pierdut nici o partidă în decursul acestui meci.

■ MOSCOVA (Agerpres).—TASS transmite: La 6 iulie s-au disputat cinci jocuri în cadrul campionatului de fotbal al U.R.S.S.

Echipa „Dinamo" Moscova, care se găseşte în fruntea clasamentului, a jucat pe teren propriu cu echipa T.D.S.A. Cîştigînd meciul cu scorul de 5—1, echipa „Dinamo" Moscova şi-a întărit poziţia de fruntaşă a clasamentului.

Un mare interes a stîrnit partida de la Minsk dintre echipa locală „Spartak" care ocupa pînă la această întîlnire locul trei în clasament şi echipa „Dinamo" Kiev care se găsea pe locul doi. Meciul a fost cîştigat de fotbaliştii din Minsk cu scorul de 2—1.

La celelalte jocuri, echipa „Dinamo" (Tbilisi) a învins echipa „Torpedo" (Gorki) cu scorul de 2—1, „Lokomotiv" din Moscova a cîştigat cu 2—0 meciul cu echipa „Aripile Sovietelor" din Kuibîşev, iar „Zenit" (Leningrad) a cedat în faţa lui „Lokomotiv" (Harkov) cu 0—3.

■ MOSCOVA (Agerpres).—TASS transmite: La 6 iulie, au sosit la Moscova sportivi din mai multe ţări străine pentru a participa la întrecerile internaţionale de înot şi sărituri în apă.

Aceste întreceri se vor desfăşura între 10 şi 15 iulie, în oraşele Tbilisi şi Odessa. La Tbilisi, capitala Gruziei, se vor întîlni înotătorii Republicii Democrate Germane, Poloniei, Romîniei, U.R.S.S., Franţei şi Cehoslovaciei. La meciul de sărituri în apă, care va avea loc la Odessa, vor participa sportivi din R. D. Germană, U.R.S.S. şi Franţa.

SPECTACOLE

TEATRE: Parcul de Cultură şi Odihnă „I. V. Stalin", Teatrul de vară: orele 20: Vlaicu Vodă; **Estrada pentru amatori:** orele 19: Program artistic dat de ansamblul cooperativei „Sporul"; orele 20,30: Program artistic prezentat de echipele sindicale Athenée Palace şi Intreprinderea Poligrafică Nr. 1; **Parcul de cultură şi sport „23 August"; Teatrul de vară:** orele 19,30: Program prezentat de echipele artistice sindicale ale fabricilor „Pavel Tcacenco" şi „Drum Nou"; **Parcul 8 Mai** (Bd. Lacul Tei): **Estrada pentru amatori,** orele 18,30: Conferinţă şi filmul „Pentru pace şi prietenie"; **Arenele Libertăţii:** Miniaturi pe portativ (orele 20)

CINEMATOGRAFE: Patria, Elena Pavel: Cafeneaua de pe bulevard; **Republica, I. C. Frimu:** Crîngul de călini; **Bucureşti, Grădina Progres:** Primăvara; **Infrăţirea între popoare:** Hamlet; **Maxim Gorki:** matineu: filme pentru cei mici, după amiază: In gheţurile Oceanului, Tineri sportivi, Cine-i primul; **Lumina:** Inimă rece; **Victoria:** Vacanţă cu Andel; **Gh Doja:** In numele legii; **Alex. Popov:** Iulia; **8 Martie:** Brigada lui Ionuţ şi meciul R. P. Ungară—Anglia la Budapesta; **Vasile Roaită:** Emirul din Buhara; **Unirea, 23 August:** Slugă la doi stăpîni; **Cultural:** Aventură la castel; **Const. David:** Maeştrii baletului rus; **Alex. Sahia:** Trenul merge spre răsărit; **Flacara:** Marile speranţe; **T. Vladimirescu:** Fanfan la Tulipe; **Munca:** Petroliştii din Caspica, Zborul în lună; **Arta:** Primăvara la Moscova; **Popular:** Balaurul; **M. Eminescu:** Umbre; **Mioriţa:** Flăcări deasupra Asiei; **Moşilor:** Viaţa în citadelă; **Donca Simo:** Pulbere argintie; **Ilie Pintilie:** Pumnul de fier; **8 Mai:** Corăbiile atacă fortăreţele (Amiralul Uşacov, seria II-a); **Volga:** Nicholas Nickleby; **1 Mai:** Ernst Thälmann; **Libertăţii:** Balada Siberiei; **N. Bălcescu:** Sub oraş; **Rahova:** Fiul mării.

După darea în exploatare a primei centrale electro-atomice

Pe marginea unor comentarii

La 30 iunie, un scurt comunicat al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. făcea cunoscut că, trei zile mai devreme, a fost dată în exploatare prima centrală electrică industrială pe bază de energie atomică. Noua centrală electrică, cea dintîi de acest fel nu numai în U.R.S.S. ci în întreaga lume, furnizează curent electric pentru industria şi agricultura raioanelor învecinate. In cuvinte puţine şi sobre, comunicatul consemna astfel un moment epocal în istoria omenirii: începutul folosirii paşnice a energiei atomice. Enorma forţă care acum aproape nouă ani, din ordinul preşedintelui S.U.A., a transformat Hiroşima într-un oraş al morţii, devine datorită Uniunii Sovietice, un slujitor al omului şi al nevoilor lui, un slujitor al vieţii. Datorită Uniunii Sovietice, străvechiul vis al omenirii de a face să înflorească regiunile vitregite de natură, a pornit deja spre înfăptuire; noua victorie a ştiinţei şi tehnicii sovietice scurtează acest drum.

Nici nu se pot încă măsura uriaşele perspective pe care le deschide omului folosirea paşnică a energiei atomice. Dar cu atît mai odioşi apar „teoreticienii" şi mai ridicole „teoriile" care susţin şi repetă că biata noastră planetă nu poate hrăni pe locuitorii săi prea numeroşi şi că acestora nu le rămîne decît să se împuţineze exterminîndu-se reciproc. De preferinţă, folosind în acest scop mijloacele cele mai perfecţionate de care pot dispune — adică, în zilele noastre, tot energia atomică. Intre aceste două moduri de a întrebuinţa energia atomică, omenirea — din motive lesne de înţeles — îl preferă pe cel dintîi. Mărturie stă uriaşa mişcare ce se desfăşoară în lumea întreagă pentru interzicerea folosirii armei atomice şi a armei cu hidrogen; mărturie stă recunoştinţa activă a sutelor şi sutelor de milioane de oameni pentru eforturile pe care Uniunea Sovietică, deşi deţinătoare a armelor atomice şi cu hidrogen, le depune pentru interzicerea folosirii lor; mărturie stă entuziasmul pe care l-a stîrnit pretutindeni ştirea că savanţii şi tehnicienii sovietici au creat prima centrală electrică industrială pe bază de energie atomică.

Sub presiunea opiniei publice, purtători de cuvînt ai cercurilor conducătoare din S.U.A. şi din unele ţări aliate cu S.U.A. vorbesc din cînd în cînd despre „intenţia" guvernelor respective de a consacra o părticică din materialele dezintegrabile de care dispun şi din munca specialiştilor pe care-i plătesc, cercetărilor privitoare la folosirea paşnică a energiei atomice. Dar însăşi termenii în care ei vorbesc despre asemenea cercetări arată că acestea sînt cenuşăreasa preocupărilor cercurilor respective în domeniul energiei atomice. Atenţia cercurilor conducătoare din S.U.A. şi din alte ţări aliate cu S.U.A. continuă să se concentreze asupra folosirii energiei atomice în cadrul cursei înarmărilor. Sînt semnificative în acest sens declaraţiile făcute (cu cîteva zile înainte de publicarea comunicatului Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.) de către Sterling Cole, preşedintele Comisiei mixte pentru energia atomică a congresului S.U.A. Vorbind la un congres internaţional al inginerilor specialişti în problemele nucleare, deputatul american a apreciat că peste doi ani se vor putea face *in laboratoare* (sublinierea noastră, N.R.) noi experienţe pentru folosirea energiei atomice în scopuri constructive, iar abia peste cinci ani „vom putea face un *început* (sublinierea noastră, N.R.) în construirea şi punerea în funcţiune a unor reactori în timp de pace în acele regiuni în care necesitatea energiei atomice este cea mai urgentă". In schimb, vorbitorul a făcut un stăruitor elogiu al armelor nucleare. După publicarea comunicatului sovietic, Cole a revenit asupra termenelor pe care le prevăzuse cu o săptămînă mai înainte pentru folosirea paşnică a energiei atomice, declarînd că în 1957 va fi gata „staţiunea electro-atomică model" pe care guvernul S.U.A. are de gînd să o construiască în apropiere de Pittsburgh. In acelaşi timp, după cum transmite agenţia britanică „Reuter", Cole a declarat că este necesară legiferarea în S.U.A. a folosirii energiei atomice în industrie, altminteri Statele Unite „riscînd să ocupe o poziţie de inferioritate".

Dacă acel „risc" este într-adevăr risc sau deja realitate, arată mai clar un comentar din Washington al agenţiei „France Presse". După ce declară că „comisia centrală pentru energia atomică a primit fără comentarii" ştirea despre punerea în funcţiune a centralei electrice industriale pe bază de energie atomică, textul transmis de agenţie se referă la păreri emise în „cercurile ştiinţifice americane". Acestea vorbesc ca şi Sterling Cole despre centrala pe care „Statele Unite îşi propun să o construiască în 1956 sau 1957" şi se mîngîie adăugind că proiectata centrală va avea „o putere de 12 ori mai mare" decît cea dată în exploatare în U.R.S.S. la 27 iunie. Această consolatoare adăugire ar fi lipsit însă dacă respectivele „cercuri ştiinţifice" sau corespondentul respectiv ar fi făcut un calcul simplu şi o lectură atentă a comunicatului Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. Intr-adevăr, centrala sovietică are o putere de 5.000 kw., o centrală de 12 ori mai puternică înseamnă o centrală de 60.000 kw., iar ultimul paragraf al comunicatului Consiliului de Miniştri spune: „Oamenii de ştiinţă şi inginerii sovietici lucrează la crearea unor centrale industriale electrice pe bază de energie atomică cu o putere de 50.000—100.000 kw." Ca să nu mai stăruim asupra faptului că o centrală de 5000 kw. este o realitate mai palpabilă şi mai productivă decît ...intenţia de a construi una „de 12 ori mai mare". In cercurile experţilor britanici se apreciază de altfel, aşa cum a declarat un purtător de cuvînt al administraţiei planului pentru dezvoltarea energiei atomice industriale, că „se pare că timpul care le-a fost necesar sovieticilor pentru a-şi pune în aplicare planurile electro-atomice a fost foarte scurt în comparaţie cu cel recunoscut necesar pentru o astfel de construcţie" (France Presse). Se crede de pildă că prima centrală electro-atomică engleză, situată la Calderhall va intra în funcţiune cam peste 2 ani şi jumătate.

Goana după profituri maxime a făcut ca în principalele ţări capitaliste cercetările atomice să se orienteze în principal în direcţia înarmărilor, iar dezvoltarea lor în domeniul necesităţilor paşnice să fie extrem de lentă. Uniunea Sovietică, obligată de situaţia internaţională să-şi asigure la cel mai înalt nivel capacitatea de apărare, a pus capăt monopolului american al armei atomice, apoi al armei cu hidrogen — dar în acelaşi timp, urmărind asigurarea satisfacerii maxime a nevoilor materiale şi culturale mereu crescînde ale întregii societăţi prin perfecţionarea neîncetată a producţiei pe baza tehnicii celei mai înalte, a devenit prima ţară din lume unde energia atomică este folosită în domeniul construcţiei paşnice.

La 1 şi la 26 martie, în cadrul politicii „de pe poziţii de forţă", cercurile conducătoare din S.U.A. au organizat într-un atoll din Oceanul Pacific două explozii cu bombe cu hidrogen, cărora le-a fost orchestrată — pînă în primele zile ale conferinţei de la Geneva — o zgomotoasă publicitate. Unii comentatori susţin că accidentele care au făcut aproape trei sute de victime (în afara aşa numitelor „zone de pericol") s-au datorat faptului că specialiştii nu au ştiut să prevadă cu precizie raza de acţiune a bombei şi că au fost „depăşiţi"; alţii consideră că organizatorii experienţelor au lăsat în mod deliberat o „margine" de imprecizie, pentru a înspăimînta opinia publică. Opinia publică a reacţionat însă altminteri — cu indignare.

La 27 iunie, în Uniunea Sovietică, prima centrală electro-atomică din lume a început să furnizeze curent pentru industrie şi agricultură. Evenimentul a fost anunţat într-un comunicat de 20 de rînduri. Dar salutînd acest text laconic, popoarele salută ceea ce ele ştiu să vadă dincolo de text: avîntul ştiinţei şi tehnicii cele mai înaintate din lume, avîntul marelui popor ce construieşte comunismul, voinţa de pace a invincibilei Uniuni Sovietice.

FLORICA ŞELMARU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Piaţa Scînteii.—Tel. 7.60.10—7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
C. 09107